

กทม

Bangkok

ECONOMY

www.bangkok.go.th/fiic ISSN 2350-9759 ปีที่ 19 ฉบับที่ 1/2567

เส้นเลือดฝอย
ต้องดี เพื่อทุกคน
หนทางสร้างสรรค์
กรุงเทพฯ เมืองน่าอยู่

นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

VOL.53

สแกนเพื่ออ่านเล่ม
วารสารย้อนหลัง

ปัจจุบันกรุงเทพมหานครกำลังก้าวเข้าสู่ความเป็น “เมืองน่าอยู่” หรือ **Livable City** ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนากรุงเทพมหานคร 9 ด้าน 28 ประเด็นการพัฒนา และ 226 เป้าหมายที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์) ได้ลงนามประกาศกรุงเทพมหานครสำหรับใช้เป็นกรอบทิศทาง ในการดำเนินงานของหน่วยงานเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่กรุงเทพฯ ให้ได้รับประโยชน์สูงสุดและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ โดยยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนโอกาสด้านเศรษฐกิจดีของกรุงเทพฯ ถือเป็นกรอบทิศทางและดำเนินนโยบายหนึ่งซึ่งมีส่วนช่วยในการเกื้อหนุนและสนองตอบภาพรวมของภาคเศรษฐกิจประเทศผ่านกลไกนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และกระแสของ Soft Power หรือผ่านเทศกาลสำคัญ ๆ ที่ส่งเสริมให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายทั่วโลก อาทิ เทศกาลมหาสงกรานต์ที่ผ่านมา เป็นต้น ซึ่งเทศกาลดังกล่าวสามารถชุมชนธรรมชาติประเพณีอันดีงามของไทย รวมทั้งสามารถนำมาซึ่งมูลค่ารายได้และเม็ดเงินเข้าสู่ประเทศได้เป็นอย่างมาก..

ในการจัดทำวารสารบางกอก Economy (Vol.53) เพื่อเผยแพร่ฉบับนี้ทางกองบรรณาธิการจึงได้พิจารณาเพื่อนำเอาประเด็นคอนเทนต์ที่มีเนื้อหาสาระอันมีความสืบเนื่องเกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบายของผู้บริหารภายใต้ภารกิจงานด้านเศรษฐกิจของกรุงเทพฯ ที่นำไปสู่ความเป็นเมืองน่าอยู่ตามเป้าหมายการพัฒนาในหลากหลายมิติ โดยเริ่มจากด้านการจัดเก็บ “ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง” เพื่อนำมาสู่การคืนประโยชน์สาธารณะให้กับคนกรุงเทพฯ ประกอบกับการใช้ประโยชน์ที่ดินในกรุงเทพฯ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งในการผลักดันกรุงเทพฯ ก้าวใหม่เพื่อไปสู่การเป็น “เมืองหลวงอุตสาหกรรมสร้างสรรค์” โดยมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์โครงสร้างเศรษฐกิจครั้งใหญ่ของเมือง อีกทั้งประเด็นการกระตุ้น และรักษาความนิยมที่แพร่หลายของชาวต่างชาติในการมาเยือนกรุงเทพฯ เพื่อการครองตำแหน่งเมืองที่คนอยากมาท่องเที่ยวอันดับ 1 ของโลกอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ภายใต้เนื้อหาของวารสารฉบับนี้ยังได้นำประเด็นในการพัฒนาภารกิจด้านต่าง ๆ ขององค์กรเพื่อนำเสนอข้อมูลให้แก่ผู้ที่สนใจอีก เช่น ประเด็นภารกิจการจัดทำ “ผังเมืองรวมใหม่” ของกรุงเทพฯ การจัดระเบียบของกลุ่มหาบเร่แผงลอยเพื่อขึ้นทะเบียนเข้าระบบภาษีโดยนำไปสู่ความเท่าเทียมในสังคม ตลอดจนด้านการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาเส้นเลือดฝอยของเมืองผ่านระบบ “Traffic fondue” อีกทั้งยังได้หยิบยกรูปแบบการใช้งาน App “ทางรัฐ” ซึ่งเป็นทางลัด และประตูสู่บริการของภาครัฐอย่างครบวงจรรวมไว้ในเนื้อหาของวารสารบางกอก Economy (Vol.53) นี้ด้วย...

และไว้คอยติดตามได้ใหม่ฉบับหน้าครับ..

บรรณาธิการ

Contents

3 Bangkok Trend

เส้นเลือดฝอยต้องดี เพื่อทุกคน
หนทางสร้างสรรค์กรุงเทพฯ เมืองน่าอยู่

8 Creative Bangkok

ผลักดันกรุงเทพฯ ก้าวใหม่
เมืองหลวงอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

12 On Trade

กรุงเทพฯ ครองตำแหน่งเมือง
ที่คนอยากมาท่องเที่ยวอันดับ 1 ของโลก

16 On Tax

กทม. จัดระเบียบหาบเร่แผงลอย
ขึ้นทะเบียนเข้าระบบภาษี
เพื่อความเท่าเทียมในสังคม

19 เศรษฐกิจบางกอก

ผังเมืองรวมใหม่
เข็มนาฬิกาชีวิตเมือง

22 คลังบางกอก

รู้จักภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
เพื่อประโยชน์สาธารณะของคนกรุงเทพฯ

25 Smart Money

App “ทางรัฐ”
ทางลัดสู่บริการภาครัฐครบวงจร

28 รอบรู้บางกอก

- ◆ แรมมิตสวน 15 นาที กว่า 70 แห่งทั่วกรุง เพื่อสวนใกล้บ้านเป็นจริง
- ◆ ผู้ว่าฯ กทม. ขยายเป้าปลูกต้นไม้เป็น 2 ล้านต้น ลดมลพิษ-ปรับภูมิทัศน์เมืองกรุงให้สวยงาม
- ◆ กทม. จับมือเนเธอร์แลนด์ ร่วมพัฒนาเมืองเดินได้-ปั่นดี
- ◆ กทม. เตรียมขยายบริการ “Taxi คนพิการ” เดินทางจากบ้านถึงโรงพยาบาล สะดวกและฟรี

คณะผู้จัดทำวารสารบางกอก ECONOMY ปีที่ 19 ฉบับที่ 1/2567

ประธานที่ปรึกษา

นางวันทนี วัฒนะ

ปลัดกรุงเทพมหานคร

รองประธานที่ปรึกษา

นายเฉลิมพล โชตินุชิต

รองปลัดกรุงเทพมหานคร

ที่ปรึกษา

นายอนันต์ พิพิทักษ์

รองผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง

นางสาวทรงศนี พันธ์ประคุณ

รองผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง

บรรณาธิการ

นายโอฬาร อัศวพลังกุล

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

กองบรรณาธิการ

นายภานุพงศ์ จันทะประเทศ

หัวหน้ากลุ่มงานนโยบายเศรษฐกิจและการเงิน

นางสาวปัสสร จำเนียร

นางสุนิพร เรือนจันทร์

นางสาววิลาวัลย์ ประพินพงษ์

นายกานต์ อยู่สำลี

นางสาวอภิขญา จันทรปาน

นางสาวมัทนี เพชรดำ

นางสาวอุตมลักษณ์ ทองทับ

จัดทำโดย :

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร

โทร. 0 2224 1916 โทรสาร 0 2225 1945

Download วารสารย้อนหลัง :

เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการคลังและการลงทุนของกรุงเทพมหานคร

www.bangkok.go.th/fiic

เส้นเลือดฝอย ต้องตี เพื่อทุกคน หนทางสร้างสรรค์ กรุงเทพฯ เมืองน่าอยู่

นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

“เราพยายามสร้างสมดุล
ระหว่างเส้นเลือดใหญ่ เส้นเลือดฝอย
เรามีโครงการที่ทำให้เส้นเลือดฝอยแข็งแรงขึ้น
โดยการใส่ใจในการบริหาร ความรวดเร็ว
ในการแก้ไขปัญหารูปธรรมต่างๆ
เปลี่ยนวิธีคิด วิธีการทำงาน
และมุ่งมั่นสร้างความเชื่อมั่น
ความไว้วางใจจากประชาชน”

วิสัยทัศน์ของเรา คือ **“กรุงเทพฯ เมืองน่าอยู่สำหรับทุกคน”** Livable City ในวารสาร
 Bangkok Economy (VOL.53) ได้สัมภาษณ์พิเศษ นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
 เพื่อทำความเข้าใจในที่มาที่ไปต่อวิสัยทัศน์นี้ และที่สำคัญ คือ การทำเรื่องนี้ให้เป็นจริง มีความยั่งยืน
 และต่อเนื่อง..

งานบริหารต้องมียุทธศาสตร์

นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเน้นว่า
 การทำงานบริหารต้องมียุทธศาสตร์ ต้องเข้าใจเรื่องยุทธศาสตร์

“เราเริ่มจากแนวคิด 3 เรื่อง คือ Diagnosis, Guiding Policy และ Action Plan อย่างแรก Diagnosis ของกรุงเทพฯ เราต้องถามว่าเมืองคืออะไร ขนาดเมืองแข่งกันที่ไหน เมืองจริงๆ แล้วคือตลาดแรงงาน ผู้คนมารวมกันอยู่ในกรุงเทพฯ เพราะว่า กรุงเทพฯ เป็นแหล่งงาน แหล่งความรู้ แหล่งการศึกษา แหล่งรวมธุรกิจ เมืองคือตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจ และเศรษฐกิจคือหัวใจของเมือง อะไรขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ก็คือคนนี่แหละ ขนาดของเมืองแข่งกันที่ดึงดูดคนเก่ง ถ้าดึงดูดคนเก่งเข้ามาไม่ได้ เมืองในอนาคตก็จะตาย เพราะฉะนั้นผมก็เลยตั้ง Diagnosis หรือ Vision ว่าเราอยากให้กรุงเทพฯ เป็นเมืองน่าอยู่สำหรับทุกคน”

นายชัชชาติกล่าวต่อว่า

“อย่างที่สองต้องมี Guiding Policy หรือกรอบนโยบาย นั่นคือเราไปดูตัวชี้วัดของ EIU (Economic Intelligence Unit) ของทางยุโรป เขาวิเคราะห์ Liberty Index ทั่วโลก มีอยู่ 30 ดัชนี ตัวชี้วัด เรานำมาจัดกลุ่มใหม่จาก 30 เป็น 9 ด้าน อันนี้เป็น Guiding Policy ทำให้เมืองน่าอยู่คือเรื่อง 9 ด้าน 9 ดินนั้นแหละ”

“อย่างสามต้องมี Action Plan จาก Guiding Policy ต้องพัฒนาเป็น Action Plan เราก็บรรจุ Action Plan ลงไปใน 9 ด้าน 9 ดินนี้ และแม้บอกว่าเป็นนโยบาย 226 ข้อ แต่จริงๆ แล้วเป็น Action Plan ที่ทำให้ยุทธศาสตร์ต้องปฏิบัติจริง และวัดผลได้”

บทบาทการบริหาร/การจัดการต้องชัดเจน

ผู้ว่าฯ กทม. กล่าวว่า การทำงานบริหารนั้นมีหลัก ๆ สองส่วน คือ CEO (Chief Executive Officer) และ Manager จุดสำคัญของ CEO คือรู้ว่าทำอะไรจากการทำงานที่ไม่มีอะไรจะทำ (Know what to do when they are nothing to do) ส่วน Manager คือการจัดการ ต้องรู้ว่าทำอะไรเมื่อมีสิ่งให้ทำหน้าที่ผู้ว่าฯ ก็คล้าย ๆ เป็น CEO บริษัท เราต้องวาดฝันให้ได้ว่า กรุงเทพฯ จะเป็นอย่างไร ตอนที่ยังไม่มีแผนอะไร เราก็ต้องสร้างแผนขึ้นมา พอเรามีแผนก็จะมีฝ่ายปฏิบัติ ก็ต้องมี Manager ไปสั่งการมีฝ่ายข้าราชการนำแผนไปปฏิบัติ อันนี้คือหัวใจของการบริหาร

ในเรื่องการบริหารนายชัชชาติได้ย้ำถึงหลักการทำงานดังนี้ “ต้องทำงานแบบยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (People Centric) แล้วก็เอาปัญหาของเขามาเป็นโจทย์ รับฟังประชาชน และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็น ไม่ใช่เอาผู้ว่าหรือผู้ว่าองค์กรเป็นศูนย์กลาง เราต้องมองทุกคนคือเพื่อนร่วมงาน ให้เกียรติเพื่อนร่วมงานทุกคนในองค์กรเพราะทุกคนเป็นคนใกล้ชิดกับประชาชนมากกว่าผู้ว่าฯ และแนวทางการทำงานเพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างยั่งยืนต้องมีการกระจายอำนาจให้กับทุกสำนักงานเขต ข้าราชการ และประชาชนทุกคน (Empower) มีอำนาจในการตัดสินใจ ไม่จำเป็นต้องรอการสั่งการ”

กลยุทธ์เส้นเลือดฝอยกับเมืองน่าอยู่

“กรุงเทพฯ มีสองตัวเลขคือ เบอร์ 1 กับ 98 เบอร์ 1 กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่มีคนมาเที่ยวมากที่สุดในโลกจากการ

จัดอันดับโดย Mastercard ส่วนเบอร์ 98 คือ เป็นเมืองน่าอยู่ อันดับที่ 98 จาก 144 ในดัชนีชี้วัดเมืองน่าอยู่ (The Global Livability Index) ของ Economist Intelligence Unit (EIU) นั่นคือให้มาอยู่ยาว ๆ อาจจะไม่ชอบเท่าไร เราตั้งเป้าหมายว่า ภายในปี 2570 กรุงเทพฯ จะต้องเป็นเมืองน่าอยู่ 1 ใน 50 อันดับแรกของโลก”

ผู้ว่าฯ ชัชชาติกล่าวต่อว่า

“เราต้องทำให้กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่สามารถหาความสุขได้อย่างพอดีจากการอยู่ในเมืองนี้ หัวใจหลัก คือเราจะต้องแก้ปัญหาเส้นเลือดฝอยให้ดี เมืองเปรียบเหมือนร่างกายของคนที่มีทั้งเส้นเลือดใหญ่ และเส้นเลือดฝอย ถึงแม้เรามีเส้นเลือดใหญ่ที่ดี แต่ถ้าเส้นเลือดฝอยเปราะ เลือดก็ไม่สามารถไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้ เปรียบเทียบให้เห็นคือโซ่ทั้งเส้นแข็งแรงเท่ากับจุดที่อ่อนแอที่สุดเสมอ”

ที่ผ่านมา กทม. มีโครงการใหญ่ ๆ เช่น รถไฟฟ้า 12 สาย อุโมงค์ระบายน้ำ โรงพยาบาล สวนสาธารณะขนาดใหญ่ และมหาวิทยาลัยชั้นนำ แต่ถ้าไม่มีระบบการขนส่งที่ดีจากรถไฟฟ้าถึงบ้านหรือที่ทำงาน ท่อระบายน้ำไม่ดี ศูนย์สาธารณสุขชุมชนไม่ดี ศูนย์เด็กเล็กโรงเรียนอนุบาลไม่ดี ไม่มีสวนเล็ก ๆ ใกล้ชุมชน คนเดินถึงได้ หากไม่มีความสมดุลดังกล่าว โครงการขนาดใหญ่ก็ไม่มีประสิทธิภาพ เมืองก็ยังมีปัญหา

“เราพยายามสร้างสมดุลระหว่างเส้นเลือดใหญ่ เส้นเลือดฝอย เรามีโครงการที่ทำให้เส้นเลือดฝอยแข็งแรงขึ้น โดยการใส่ใจในการบริหาร ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เปลี่ยนวิธีคิด วิธีการทำงาน และมุ่งมั่นสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจจากประชาชน” ผู้ว่าฯ กทม. ย้ำจุดสำคัญ

ทำเป็นแบบอย่าง

“วิธีหนึ่งที่เราทำคือ Leading by Example บริหารโดยทำให้เห็นเป็นตัวอย่าง ถ้าเราอยากให้ทีมงานเราดูแลประชาชน เราก็ต้องให้ความสำคัญกับประชาชน เราก็ต้องลงพื้นที่ ถ้าเราอยากให้เขาขยันเราก็ต้องมาทำงานเช้าเป็นตัวอย่าง ผู้นำต้องทำเป็นตัวอย่าง การลงเขต การให้ความสำคัญกับประชาชน เราต้องทำทุกที่”

ผู้ว่าฯ ชัชชาติกล่าวถึงจุดสำคัญอีกข้อหนึ่งในการบริหารงาน กทม. และกล่าวต่อว่า

“ถ้าถามว่าเราทำเต็มที่ไหม เราทำเต็มที่ มีคนถามว่าไม่เหนื่อยหรือเป็นผู้ว่าฯ ผมว่า คนทำงานก็เหนื่อยทุกคนนั่นแหละ ถูกไหม อีกอย่างเขาเลือกมาเป็นผู้ว่าฯ ไม่ได้เลือกมาให้สบาย เขาเลือกมาให้เหนื่อย ถ้าเราสบาย เราก็ทำอะไรผิดแล้ว”

หลังจากบริหารงานในฐานะผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มาเกือบสองปี ผู้ว่าฯ ชัชชาติ ประเมินว่า

“งานต่าง ๆ ไปได้ค่อนข้างดี ผมคิดว่าใน กทม. มีคนเก่งเยอะ มีคนที่พร้อมไปกับเราเยอะแยะเลย ถ้าเราให้กำลังใจเขา สนับสนุนเขา เขาก็จะเป็น Manager ที่ดี เป็นผู้ที่มีเทคนิค สามารถทำงานให้สำเร็จได้ อันนี้ผมว่าเราก็มีเยอะ ส่วนอนาคตของ กทม. นั้น ขึ้นอยู่กับทุกคน ดังนั้นเราต้องหาแนวร่วม ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน หาความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ องค์กรต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยองค์กรของเราไปได้ไกลขึ้น (If I have seen a little further it is by standing on the shoulders of Giants) เรามองได้ไกลขึ้น เพราะเรายืนอยู่บนบ่ายักษ์”

วิธีหนึ่งที่เรากำ คือ *Leading by Example* ถ้าเราอยากให้ทีมงานเราดูแลประชาชน เราก็ต้องให้ความสำคัญกับประชาชน เราต้องลงพื้นที่ ถ้าเราอยากให้เขาขยัน เราก็ต้องมาทำงานเข้าเป็นตัวอย่าง

สรุปงานจากนโยบาย 9 ด้าน 9 ดี

ช่วงระยะเวลาเกือบ 2 ปีที่นายซัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ดำรงตำแหน่งตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 สามารถสรุปผลงานตามนโยบาย 9 ด้าน 9 ดี ได้โดยสังเขปดังนี้

1 ปลอดภัยดี

แก้ไขจุดเสี่ยงภัยและอาชญากรรมด้วยการแก้ปัญหาไฟฟ้าดับ 28,568 ดวง ปรับปรุงทางข้ามให้มีความปลอดภัย 2,978 แห่ง จัปปรับมอเตอร์ไซค์วิ่งบนทางเท้าโดยเทศกิจตั้งจุดตรวจ 5,439 ราย ตรวจพบผู้กระทำความผิดโดยกล้อง AI 52,964 ราย จากกล้อง AI 5 จุด

2 โกงใสดี

Open Bangkok เปิดเผยข้อมูลมากกว่า 1,000 ชุดข้อมูล มีผู้เข้าใช้ข้อมูลมากกว่า 3 ล้านครั้ง ศูนย์รับคำขออนุญาตของกรุงเทพมหานคร BMA OSS มีจำนวน Case ทั้งหมด 39,460 คำขอ เป็นการยื่นออนไลน์โดยประชาชน 1,313 คำขอ ที่เหลือดำเนินการผ่าน Bangkok Fast & Clear: BFC ณ สำนักงานเขต

Thai School Lunch พัฒนาระบบตรวจสอบอาหารเข้า/กลางวันของโรงเรียนให้ประชาชนสามารถเข้าไปดูได้ ทั้ง 437 โรงเรียนผ่านเว็บไซต์ <https://bma.thaischoollunch.in.th/bmaphoto/index.php>

3 เศรษฐกิจดี

จัดหาพื้นที่เอกราช (Hawker Center) ให้ผู้ค้าหาบเร่ 39 จุดงาน Colorful Bangkok Winter Festival ที่ร่วมจัดกับคณะกรรมการ Soft Power แห่งชาติ มีผู้เข้าร่วมโครงการกว่า 200 กิจกรรม

ช่วยสนับสนุนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 15 อุตสาหกรรม และเปิดบริการ OSS เพื่อการขอถ่ายภาพยนตร์ในกรุงเทพฯ

4 เดินทางดี

ปรับปรุงทางเท้า 369 กิโลเมตร (Universal design 86 กม.) พัฒนา Skywalk ราชวิถี ปรับปรุงทางเท้ารอบสถานีรถไฟ 1 กิโลเมตร พัฒนา Covered Walkway พัฒนาศูนย์บริการรถโดยสารด่วนพิเศษเป็นรถไฟฟ้า แก้ไขปัญหาการจราจรติดขัด 67 จุด พัฒนา O&M command room ศูนย์บริการจัดการจราจรติดตั้งสัญญาณไฟจราจร สัญญาณไฟข้างทางเพิ่ม

5 สิ่งแวดล้อมดี

ส่งเสริมการแยกขยะ สามารถแยกขยะเศษอาหารได้ประมาณ 1,650 ตันต่อเดือน มีผู้ประกอบการเข้าร่วมโครงการ Zero Waste 9,318 ราย ปริมาณขยะลดลง 200 ตันต่อวัน ติดตั้งกรงทิ้งขยะ (คอกเขียว) เพิ่ม 162 จุด โครงการต้นไม้ล้านต้นปลูกต้นไม้ไปแล้วกว่า 820,000 ต้น โครงการสวน 15 นาที มีการเปิดสวนเพิ่มเติม 59 แห่ง คิดเป็นพื้นที่มากกว่า 74 ไร่

6 สุขภาพดี

คนกรุงตรวจสุขภาพฟรี 1,000,000 คน จัดมอเตอร์ไซค์กู้ชีพฉุกเฉิน Motorlance ได้ 39 คัน ให้บริการแพทย์ฉุกเฉินไปกว่า 1,150 ครั้ง คลินิกสุขภาพเพศหลากหลาย (Pride clinic) เปิดบริการ 24 แห่ง

7 สังคมดี

Dog park มีสวนที่นำสัตว์ไปได้ 6 สวน มีสัตว์ที่เป็นสมาชิกมากกว่า 9,600 ตัว ปรับปรุงกายภาพ (ห้องสมุด บ้านหนังสือ ลานกีฬา ศูนย์นันทนาการ ศูนย์กีฬา สนามเด็กเล่น) การปรับปรุง ลานกีฬา 41 ลาน โครงการ Bangkok Street Performer มีศิลปินเข้าร่วมกว่า 400 คน โดยเปิดจุดให้ศิลปินในโครงการมากกว่า 30 จุด ขยายเครือข่ายอาสาสมัครเทคโนโลยี (อสท.) ให้ช่วยเหลือคนในชุมชนมี อสท. ในชุมชนมากกว่า 500 คน เก็บข้อมูลชุมชน/ช่วยเหลือคนในชุมชนให้เข้าถึงสวัสดิการของรัฐ/ส่งเสริมเศรษฐกิจผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

8 เรียนดี

ห้องเรียนดิจิทัล พัฒนาห้องคอมพิวเตอร์ครบทั้ง 437 โรงเรียนรวม 598 ห้อง ยกเลิกคุณครูเข้าเวร จ้างเหมาธุรการ

มาช่วยครูทำงานเอกสาร 371 คน ลดภาระค่าใช้จ่ายของนักเรียน ประกาศให้สิทธิเด็กแต่งกายและไว้ทรงผมอิสระทั้ง 437 โรงเรียน

9 บริหารจัดการดี

เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้เก็บค่าธรรมเนียม การจอดรถ 66 สายทาง เพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณของ กทม. ปี 2566 ประหยัดงบประมาณรายจ่ายได้มากกว่า 1,494 ล้านบาท สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน สภาเมืองคนรุ่นใหม่มีสมาชิกเกือบ 1,000 คน และ Pitching โครงการที่เป็น Solution ให้กับเมืองจำนวน 10 ทีม จัดเลือกตั้งสภาเด็กเขต 30 เขต ผ่านระบบ Online Blockchain และได้ผู้ชนะเรียบร้อยแล้ว

“Traffy Fondue” เพิ่มความเชื่อมั่นเพิ่มพลังให้ประชาชน

นโยบายและการปฏิบัติงานรูปธรรมของ กทม. ที่มีวาระทบทในวงกว้าง คือการให้ประชาชนร้องเรียน และติดตามการแก้ไขปัญหาได้ผ่าน “Traffy Fondue” แพลตฟอร์มที่ทุกคนเท่าเทียม สรุปถึงสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2567 มีคนแจ้งเหตุ 523,727 เรื่อง ดำเนินการแล้ว 405,567 เรื่อง (77%) ที่น่าสนใจคือกว่า 61% เป็นการแจ้งเรื่องร้องเรียนนอกเวลาราชการ การร้องเรียนจำนวนมากนี้แสดงถึงความไว้วางใจของประชาชนที่มีต่อ กทม.

กทม. ได้พัฒนารูปแบบการทำงาน ดังนี้

หนึ่ง ปรับมุมมองจากเชิงรับเป็นเชิงรุก รัฐต้องเป็นฝ่ายเข้าหาประชาชนมากยิ่งขึ้น เช่น อาสาสมัครเทคโนโลยี (อสท.) เข้าไปในชุมชนให้ประชาชนเข้าถึงเทคโนโลยีได้ หรือจัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เข้าไปตรวจสอบสุขภาพและรักษาประชาชน

สอง การดำเนินการที่อาศัยข้อมูล (Data Driven) เพื่อให้เมืองมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การนำ ITMS ระบบบริหารจัดการจราจรเข้ามาใช้แทนคน การพัฒนา Digital Twin เข้ามาเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ที่สำคัญของเมือง และการเปิดเผยข้อมูล Open Bangkok เพื่อให้ประชาชน และเอกชนสามารถนำข้อมูลสำคัญของเมืองไปต่อยอดในธุรกิจได้ เป็นต้น

สาม การพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือการแก้ปัญหาสำหรับแต่ละพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในแต่ละแห่งโดยตรง เช่น การแก้ไขปัญหาด้วย Traffy Fondue ที่เน้นการแก้ปัญหาของคนในพื้นที่นั้น ๆ การแก้ไขปัญหาหาบเร่ แผงลอย การปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของ กทม. สร้างช่องทางการขออนุญาตออนไลน์ BMA OSS ทุกใบอนุญาตของ กทม. ต้องขอผ่านออนไลน์ได้ เป็นต้น

ผลักดันกรุงเทพฯ ก้าวใหม่ เมืองหลวงอุตสาหกรรมสร้างสรรค์

“ชุมชนมุ่งมั่นสร้างสรรค์แสดงอัตลักษณ์แห่งย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์
เพราะมีความหวังกับเมืองและต้องการความยั่งยืน”

กรุงเทพฯ มีศักยภาพเป็นเมืองมหานครแห่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์อย่างยิ่ง ทั้งนี้ จากการเป็นเมืองเก่าแก่ที่มีศิลปวัฒนธรรมของเมืองและของชุมชนย่านต่างๆ มากกว่า 240 ปี สามารถกระตุ้นและส่งเสริมเอกลักษณ์แห่ง Creative Bangkok ในชุมชนแต่ละย่าน โดย กทม. ได้ดำเนินงานอย่างจริงจังต่อเนื่องในเรื่องดังกล่าวนี้...

เปิดเวทีต่อเนื่องสนับสนุนความพร้อม

นายศานนท์ หวังสร้างบุญ รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้กล่าวถึงจุดเด่นของกรุงเทพฯ ว่าเป็นเมืองที่มีคนในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ต่าง ๆ ไว้อย่างหลากหลาย โดยมีทั้งกลุ่มของศิลปิน นักดนตรี กลุ่มโปรแกรมเมอร์ กลุ่มช่างเขียนรูป และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ใหม่ ๆ อาทิ กลุ่มคอนเทนต์และสื่อสร้างสรรค์ เป็นต้น

“การส่งเสริมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ทางกรุงเทพฯ ได้อาศัยการจัดเทศกาล 12 เดือน เพื่อเป็นตัวขับเคลื่อน แล้วจึงชวนคนในแต่ละแวดวงซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในแต่ละอุตสาหกรรมมาเข้าร่วมกิจกรรม/เทศกาล โดยที่มีการจัดตั้งคณะกรรมการเรียกชื่อว่า คณะกรรมการเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยรวมทุก ๆ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ไว้ในกรอบขับเคลื่อน ซึ่งผลลัพธ์ปลายทาง ได้แก่ เทศกาล 12 เดือน ส่วนต้นทาง คือ ผู้คนที่อยู่ในแต่ละอุตสาหกรรมมีการเข้าร่วมอย่างหลากหลาย และ กทม. มีเวทีแสดงความสามารถอย่างต่อเนื่อง”

รอง ผว.กทม. (นายศานนท์ฯ) ได้กล่าวและอธิบายบทบาทของ กทม. ในการส่งเสริมอัตลักษณ์ย่านต่าง ๆ ซึ่งมีองค์ประกอบในการขับเคลื่อน ดังนี้

1. ประเด็นเรื่อง กทม. ต้องสร้างให้เกิดความพร้อมทางด้าน Hardware ยกตัวอย่างเช่น หากเป็นงานแสดงแนวศิลปะภาพวาด กทม. ควรต้องมีหอศิลป์เพื่อตอบโจทย์ในการจัดแสดงงาน และทำให้หอศิลป์ขยายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ มากขึ้น ในส่วนดนตรีต้องเน้นแก้ปัญหาเรื่องพื้นที่แสดงดนตรี ซึ่งปัจจุบันมีน้อยมาก

ทั้งนี้ กทม. ควรหาสถานที่ในการแสดงดนตรีให้มากขึ้น เช่น ในสวนสาธารณะควรมีดนตรีแสดงให้ชมฟรี หรือในพื้นที่สาธารณะอื่น ๆ ควรเปิดให้มีการแสดงเปิดหมวกได้ สำหรับด้านกิจกรรมที่ กทม. ดำเนินการไปแล้ว เช่น ดนตรีในสวน การทำ Bangkok Street Performer เพื่อให้คนมาแสดงเปิดหมวกในพื้นที่สาธารณะต่าง ๆ

2. ประเด็นเรื่อง Software หรือ Peopleware การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์นั้น จำต้องพิจารณาถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ว่าได้รับการส่งเสริมดังกล่าวอย่างไร มีมหาวิทยาลัย หรือมีโรงเรียนผลิตคนซึ่งตรงกับความต้องการหรือไม่

3. ประเด็นเรื่องกฎระเบียบมีตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับประเทศ กฎระเบียบได้เอื้ออำนวยและสนับสนุนอุตสาหกรรมสร้างสรรค์มากน้อยเพียงใด เช่น กฎระเบียบการใช้พื้นที่สาธารณะที่กรุงเทพฯ ยังมีข้อจำกัด ยกตัวอย่างการจัดงานเกี่ยวกับไมซ์ (MICE : Meetings, Incentive Travel, Conventions, Exhibitions) ในต่างประเทศ จะพบว่างานไมซ์ต่าง ๆ ที่ต่างประเทศจะอนุญาตให้ใช้พื้นที่สาธารณะในการเลี้ยงรับรองต่าง ๆ ได้ แต่กรุงเทพฯ นั้นมีข้อจำกัดในการใช้พื้นที่สาธารณะ เพื่อจัดกิจกรรมในลักษณะเช่นนั้น ทั้งนี้ จึงไปจัดงาน ณ ห้องประชุมหรือห้องสำหรับจัดเลี้ยง ในเรื่องนี้ กทม. ได้แก้ไขบางเรื่องไปแล้วจนสามารถดำเนินการจัดดนตรีในสวนได้ และขณะเดียวกัน กทม. ได้เร่งปรับปรุงเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกในสวนสาธารณะ เช่น การเพิ่มศูนย์กีฬาที่สวนเบญจกิติ ศูนย์กีฬาที่สวนรถไฟ ซึ่งปัจจุบันมีศูนย์กีฬา ประมาณ 5 - 6 แห่งแล้ว

โดยที่กฎระเบียบ เรื่อง การจัดซื้อจัดจ้างของ กทม. และของภาครัฐที่ยังไม่เปิดกว้างสำหรับความคิดสร้างสรรค์ ทั้งเรื่องความจำเป็นในการจัดทำประมาณลวงหน้าเป็นปี ซึ่งไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว อีกทั้งระเบียบจัดซื้อจัดจ้างของ กทม. ที่ยังไม่ยืดหยุ่นเหมือนบางหน่วยงานของรัฐบาลที่งบจัดซื้อจัดจ้างสามารถจัดทำในลักษณะงบประมาณได้ เป็นต้น

ชุมชนเข้มแข็ง ปลั่งแห่งความสำเร็จ

นายศานนท์ฯ กล่าวย้ำว่า “หัวใจหลักเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ คือ คนในพื้นที่เข้มแข็ง ชุมชนเข้มแข็ง ไม่ว่าจะภาครัฐหรือ กทม. จะเป็นใคร ไม่ว่ารัฐจะกระตุ้นหรือไม่ ชุมชนก็เดินได้ต่อไป เช่น ย่านบรรทัดทอง ปัจจุบันร้านค้ารวมกลุ่มกัน และล่าสุดได้เสนอความคิด ปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ผังของอาคารถนนบรรทัดทองที่เป็นหลัง ๆ ด้วยการติดจอทีวีขนาดใหญ่ เชื่อมกันแล้วทำแอตโมสเฟียเหมือนกับห้างสรรพสินค้าใหญ่ ๆ เงินรายได้ตรงนี้นำมาไว้ส่วนกลาง เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นเศรษฐกิจในย่านเขา”

ส่วนที่ถนนทรงวาด มีการรวมกลุ่มของร้านค้าแล้ว จึงใช้ Art Market หรือร้านค้ารุ่นใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นร้านค้ากาแฟ ร้านอาหาร ซึ่งเป็นลูกหลานของคนในย่านเหล่านั้นมาร่วมกันจัดกิจกรรม โดยส่งผลทำให้เปลี่ยนแปลงไป จากย่านที่เคยเป็นถนนขายแบ่ง ขายส่ง จนกระทั่งกลายเป็นถนนอาร์ต โดยกิจกรรมล่าสุด คือ ในช่วงเทศกาลคริสต์มาสต่อเนื่องถึงช่วงปีใหม่ 2567 ทางชุมชนถนนบรรทัดทองได้นำเอางานศิลปะภายใต้ชื่อ Bob ลักษณะตัวอ้วน ๆ ใหญ่ ๆ มาจัดแสดง และไม่ได้จัดตั้งตรงกลางตัวเดียว แต่ตั้งกระจายไป 20 ร้าน ซึ่งช่วยให้คนไปตามไล่เช็ควิน Bob ทุกร้าน โดยที่สร้างความคึกคักไปทั้งย่านดังกล่าว

นายศานนท์ฯ ยังได้ชี้ให้เห็นจุดสำคัญอีกว่า “หัวใจของกลุ่มชุมชนเหล่านี้ คือ การรู้ว่าอัตลักษณ์ของชุมชนคืออะไร โดยที่สามารถสร้างสรรคกิจกรรมที่เป็นจุดกระเพื่อมใหญ่ และสร้างความยั่งยืนได้ ไม่ว่าผู้บริหาร กทม. ในอนาคตจะเป็นใคร ทางชุมชนก็จะดำเนินงานต่อไปและรักษาเสน่ห์เฉพาะย่านไว้ เช่นเดิม ยกตัวอย่างเช่น เขาวราชถนนกิน ลำเพ็งถนนจับจ่ายใช้สอย ทรงวาดถนนอาร์ต เป็นต้น”

แม้ชุมชนมีความเข้มแข็ง แต่ กทม. ก็มีสนับสนุนอย่างสำคัญ เช่น บริหารจัดการขยะที่เพิ่มขึ้นของถนนทรงวาด ด้วยการให้รถเก็บขยะเข้าไปถี่มากขึ้น และร่วมกับชุมชนทำโครงการแยกขยะลดขยะ เริ่มต้นที่แยกขยะอินทรีย์ แยกขยะพลาสติก ขยะที่รีไซเคิลได้ ขยะที่รีไซเคิลไม่ได้ โดยเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2567 และเรื่องต่อไป คือ การปรับปรุงทางเท้า ซึ่งได้งบประมาณแล้ว ส่วนการเอาสายไฟฟ้า สายสื่อสารลงใต้ดินนั้น ต้องรอให้การไฟฟ้าฯ (กฟน.) มีความพร้อมดำเนินการตามตารางเวลา และแผนงานที่กำหนดไว้ก่อน

มองอนาคตจากการแก้ไขปัจจุบัน

โดยทาง กทม. ได้จัดทำบสนับสนุนให้เกิดย่านสร้างสรรค์ใหม่ๆ ด้วยการเปิด Open Call เพื่อรับพิจารณาให้เงินแก่กลุ่มที่เสนอกิจกรรมในแต่ละย่าน กลุ่มละ 2 แสนบาท และมีกลุ่มผู้สนใจสมัครมา 100 กว่าย่าน เช่น สหพันธ์สะพานปลาใกล้วัดยานนาวา ซึ่งเสนอว่ามีความต้องการพัฒนาให้เป็นแบบตลาดปลาซึกิจิ (Tsukiji Outer Market) ในกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ทั้งนี้ปลาที่สะพานปลาเขตสาทรเป็นปลาเกรดเอ สามารถจัดให้มีการหมุนเวียนของคนในตลาด และจัดประมูลปลา มีการประกอบอาหารสดเหมือนตลาดปลาซึกิจิ เป็นต้น และทางสหพันธ์สะพานปลาฯ จะเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด ส่วนอีกย่านหนึ่งในอนาคตจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก

ฝั่งธนบุรีที่มีชุมชนกุฎิจีน เขตธนบุรีมีกลุ่มชุมชนนับ 10 กลุ่ม ในเขตคลองสาน โดยชุมชนเหล่านี้มีความเข้มแข็งและสามารถจัดกิจกรรมกันเองได้ พร้อมทั้งสามารถกำหนดตารางปฏิทินจัดเทศกาลต่าง ๆ ได้ต่อเนื่องทั้งปี”

นายศานนท์ฯ ได้กล่าวถึงอนาคตย่านปากคลองตลาดต่อว่า “ในอนาคตบริเวณใต้สะพานพุทธฯ จะมีการเปิดพื้นที่ริมน้ำให้กว้างขึ้นเพื่อเพิ่มพื้นที่สวนสาธารณะที่กล่าวในช่วงต้นให้เชื่อมโยงกับปากคลองตลาดไปคลองโอ่งอ่างหรือไปจนถึงเยาวราช โดยเวลานี้ที่เห็นเป็นเรื่องดีแล้ว คือ ตอนกลางคืนสะพานพุทธฯ จะมีคนเดินพักผ่อนตลอดสะพาน ซึ่งเรื่องนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจาก Design Week และคนหนุ่มสาวมาเดินคู่กันเพราะรู้สึกปลอดภัยได้พักผ่อน มีตำรวจมาคอยดูแลความปลอดภัย และนี่ถือเป็นตัวอย่างชีวิตสาธารณะที่ดี มีบรรยากาศคึกคัก ทำให้คนออกมาใช้ชีวิตในเมืองยามค่ำคืนได้”

กทม. สนับสนุนให้เกิดความยั่งยืน

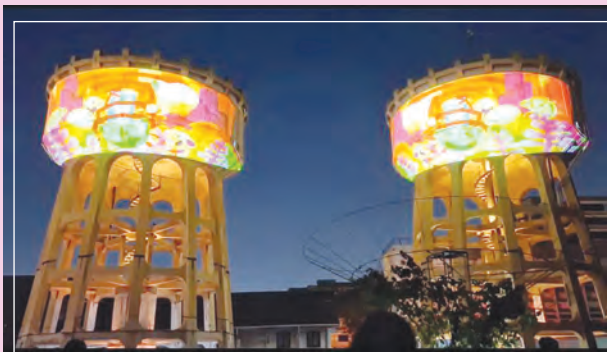
อุตสาหกรรมสร้างสรรค์นั้น อาศัยความชำนาญด้านต่าง ๆ ของคน ซึ่งกรุงเทพฯ เป็นหนึ่งในเมืองที่มีกลุ่มคนที่มีศักยภาพสูงมาก เห็นได้จากการแข่งขันระดับโลก ศิลปินไทยติดท็อปตลอด กทม. ควรมีบทบาทส่งเสริมคนเก่งให้มีโอกาสฝึกฝน โอกาสแสดงผลงานอย่างสม่ำเสมอ ความพร้อมของกรุงเทพฯ ก็จะมีมากขึ้น

คือ ย่านปากคลองตลาดที่อยู่ระหว่างดำเนินงาน ทั้งนี้ ชุมชนย่านปากคลองตลาดประสงค์จัดงานเทศกาลในวาระต่าง ๆ ประจำปีนี้ โดยมี มหาวิทยาลัยและสถาบันการศึกษาในพื้นที่มาร่วมกิจกรรมกัน

“เมื่อราว 2 เดือนที่ผ่านมาทาง กทม. ได้จัดประชุม 10 หน่วยงานที่รับผิดชอบพื้นที่สาธารณะของย่านนี้ร่วมกัน โดยนำผังบริเวณทั้งหมดมาพิจารณาจัดสรรงานใหม่ ทั้งนี้ ในส่วนของโปรเจกต์สาธารณะเป็นของสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว อนุสาวรีย์รัชกาลที่ 1 เป็นหน้าที่ของสำนักผังเมือง ที่มีการปรับเปลี่ยน คือ การดูแลสวนสาธารณะทั้งหมดและสวนลอยฟ้ามอบให้สำนักสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ดูแล เพื่อให้เชื่อมโยงเป็นสวนสาธารณะขนาดใหญ่ ส่วนด้านการจัดกิจกรรมเหล่านี้มีความพร้อมทั้งย่านปากคลองตลาดและด้านเชิงสะพานพุทธฯ

สุดท้ายนายศานนท์ฯ กล่าวสรุปว่า “บทบาทของ กทม. คือ สนับสนุนการใช้พื้นที่สาธารณะ สนับสนุนเทศกาล สนับสนุนงานอาร์ตให้เกิดขึ้น พร้อมทั้งสร้าง Ecosystem ของ Soft Power ให้ครบวงจร ซึ่งเป็นงานของ กทม. ขณะที่ภาคเอกชนมีความเข้มแข็งอยู่แล้ว ก็ปล่อยให้โอกาสเฉิดฉายได้ ส่วน กทม. ถือเป็นเจ้าของงาน เป็นผู้สนับสนุนให้ทุกอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ทุกย่านทุกพื้นที่เกิดความยั่งยืน”

Bangkok Design Week 2024 “ทิวมุลค่าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์”

โครงการ Bangkok Design Week 2024 ถือเป็นความร่วมมือระหว่างกรุงเทพมหานคร สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน) หรือ CEA หน่วยงานภาครัฐและเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรระหว่างประเทศ และภาคีเครือข่าย ย่านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งจัดขึ้นในธีม “Livable Scape คนยังทำ เมืองยังดี” โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2567 ถึงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567 เป็นระยะเวลา 9 วัน ในพื้นที่ 15 ย่าน 640 โปรแกรม จาก 8 ประเภทกิจกรรม

ซึ่งในปี 2567 มีผู้ร่วมจัดงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 2,000 กว่าราย ผู้เข้าร่วมงาน 409,545 คน มูลค่าการประชาสัมพันธ์กว่า 239 ล้านบาท โดยได้รับการลงข่าวเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น สื่อหนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ สังคมออนไลน์ (Facebook, Instagram, X, Lemon8, YouTube) สื่อโทรทัศน์ หรือข่าวต่างประเทศ ทั้งนี้ ย่านที่ได้รับการกล่าวถึงมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ย่านพระนคร ย่านเจริญกรุง-ตลาดน้อย และย่านปากคลองตลาด โดยส่งผลให้ผู้ประกอบการในย่านต่าง ๆ มีรายได้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ สรุปลุคค่าและผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการจัดงานดังกล่าวราว 1,250.2 ล้านบาท

ส่วนการจัดกิจกรรม Colorful Bangkok Expo 2024 ได้จัดขึ้นระหว่างวันที่ 18 - 21 มกราคม พ.ศ. 2567 ณ ลานคนเมือง ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร เพื่อส่งเสริมกรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองแห่งศิลปะ รวมทั้งมอบความสุข ความบันเทิงให้กับประชาชนชาวกรุงเทพมหานคร และนักท่องเที่ยวโดยภายในงานประกอบด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ได้แก่ กิจกรรมการแสดงดนตรีจากศิลปินผู้มีใจรักงานศิลปะ กิจกรรมการแสดงด้านศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย กิจกรรมเสวนาแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านศิลปะ กิจกรรมแข่งขันการถ่ายภาพ Duo Shots Knockout กิจกรรมกรุงเทพมหานครกลางแปลง กิจกรรม Projection Mapping ฉายภาพเคลื่อนไหวบนอาคารศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร เสาชิงช้า กิจกรรม Art for Everyone ศิลปะสำหรับทุกคน ในครอบครัว และการจัด Art Market ซึ่งรวมแล้วมีจำนวนมากกว่า 90 บูธ มีผู้เข้าร่วมงานประมาณ 32,000 คน รายได้ร้านค้าตลอดการจัดกิจกรรมประมาณ 3 ล้านบาท เกิดมูลค่าหมุนเวียน ในระบบเศรษฐกิจจากจำนวนผู้เข้าชมประมาณ 6 ล้านบาท และมีมูลค่าการประชาสัมพันธ์จำนวน 13 ล้านบาท โดยประมาณ

กรุงเทพฯ
ครองตำแหน่ง
เมืองที่คนอยากมา
ท่องเที่ยวอันดับ 1
ของโลก

หนึ่งในความพยายามของภาครัฐในการผลักดันเศรษฐกิจให้กลับมาดีเหมือนเดิม โดยเฉพาะให้ดีและเทียบเท่าเหมือนก่อนในช่วงที่มีสถานการณ์การแพร่ระบาดโควิด-19 คือ การทำให้การท่องเที่ยวไทยกลับมาคึกคัก เพราะการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักที่มีผลต่อการเติบโตของเศรษฐกิจไทยเป็นอันดับหนึ่ง คำนวนคร่าว ๆ ก็คือ มีผลต่อโครงสร้าง GDP ของประเทศมากกว่า 12% ซึ่งนับว่าทุกความพยายามของทุกภาคส่วนค่อย ๆ สัมฤทธิ์และเห็นผลดีต่อเนื่องเมื่อกรุงเทพฯ สามารถยึดครองตำแหน่งจุดหมายปลายทางที่นักท่องเที่ยวทั่วโลกอยากไปเยือนมากที่สุดได้อย่างเหนียวแน่นอย่างต่อเนื่องต่อไป...

World Statistics.org หรือ องค์การจัดอันดับสถิติระดับโลก ได้เปิดเผยการจัดอันดับ 20 ของเมืองท่องเที่ยวชั้นนำทั่วโลก ซึ่งพบว่า กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่มีผู้มาเยือนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ในโลก ในปี 2566 ที่มีผู้มาเยือนจำนวน 22.78 ล้านคน

แถมยังพ่วงเอาจังหวัดภูเก็ตและเมืองพัทยา ติดโผการจัดอันดับดังกล่าวเข้ามาด้วย ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 14 และ 15 ตามลำดับ โดยมีนักท่องเที่ยวมาเยือนภูเก็ตจำนวน 9.89 ล้านคน และเมืองพัทยานับจำนวน 9.44 ล้านคน

โดยที่ประเด็นที่นักท่องเที่ยวต่างชาติก็ได้ให้เหตุผลสั้น ๆ ถึงกรุงเทพฯ แต่กินความลึกซึ้งว่า “เป็นเมืองหลวงที่มีชีวิตชีวา”

ซึ่งความแตกต่างที่หลากหลายเพียงเท่านี้ ก็เพียงพอที่จะสะท้อนถึงความน่ามาเยือนและน่าค้นหามากมายของกรุงเทพฯ และเมื่อเทียบกับเมืองอื่น ๆ ที่กรุงเทพฯ นั้นได้แซงและขึ้นแท่นมาเป็นทีหนึ่ง เหนือกว่ากรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ก็ต้องบอกเลยว่า ยังมีแนวโน้มส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวที่ยังไม่เคยมาเยือนกรุงเทพฯ เกิดความอยากรู้อยากเห็นเพิ่มขึ้นอีกว่า ทำไมกรุงเทพฯ ถึงแซงหน้าเมืองท่องเที่ยวชั้นนำอย่างปารีสได้..

ทั้งนี้ ปี 2566 ที่ผ่านมา ไม่ใช่ครั้งแรกที่กรุงเทพฯ ครองตำแหน่งเมืองอันดับหนึ่งด้านการท่องเที่ยวของโลก เพราะตั้งแต่หลังสถานการณ์โควิด-19 คลี่คลาย หลายเมืองในโลกที่เน้นด้านการท่องเที่ยว ต่างก็พยายามหากลยุทธ์เพื่อดึง

นักท่องเที่ยวกลับมาเหมือน ๆ กัน แต่กรุงเทพฯ ได้ตำแหน่งเมืองที่คนอยากไปท่องเที่ยวมากที่สุดมาตั้งแต่ปี 2562 และเป็นที่หนึ่งต่อเนื่องกันมาไม่น้อยกว่า 4 ปีก่อนหน้านั้น โดยเป็นการอ้างอิงจากรายงานประจำปีของ Master Card ที่ทำการสำรวจเมืองจากทั่วโลกที่นักท่องเที่ยวอยากไปเยือนในทุก ๆ ปี

เรียกได้ว่าแม้กระทั่งช่วงมีสถานการณ์แพร่ระบาดโควิด-19 กรุงเทพฯ ก็ยังเป็นจุดหมายปลายทางที่อยู่ในใจนักท่องเที่ยวเสมอมา แต่นักท่องเที่ยวเหล่านั้นก็รอคอยโอกาสโดยเตรียมแผนการเพื่อวางทริป และหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยและกรุงเทพฯ ไว้ล่วงหน้าก่อนจนกระทั่งภาวะวิกฤติโควิด-19 ได้คลี่คลายนั่นเอง

ในด้านที่การเก็บตัวเลขจากหน่วยงานภาครัฐของไทย ที่ดูแลด้านการท่องเที่ยวโดยตรง ซึ่งกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้รายงานตัวเลขจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสะสมในไทย

ไปในทิศทางเดียวกันว่านับตั้งแต่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม 2566 นั้น มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าไทย จำนวน 28,042,131 คน และสามารถสร้างรายได้ให้ประเทศมากถึง จำนวน 1.2 ล้านล้านบาท

โดยที่ล่าสุดในช่วงเดือนแรกของปี 2567 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ยังเผยสถิติที่ชี้ให้เห็นแนวโน้มตัวเลขนักท่องเที่ยวต่างชาติเติบโตต่อเนื่อง และในช่วงวันที่ 1 - 31 มกราคม 2567 ที่ผ่านมา ปรากฏข้อมูลมีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้าไทยแล้วมากกว่า 3 ล้านราย ประกอบกับที่มีนักท่องเที่ยวจีน

กลับฟื้นตัวขึ้นมาเป็นอันดับหนึ่ง คิดเป็นประมาณ 5 แสนรายโดยรองลงมาได้แก่ ชาวมาเลเซีย เกาหลีใต้ รัสเซีย และอินเดีย ตามลำดับ เมื่อคิดแล้วอัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวนั้นมากกว่าช่วงเดือนเดียวกันของปีก่อนหน้าเท่ากับ 42% พร้อมทั้งสามารถสร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติสะสมเป็นเงินจำนวน 147,922 ล้านบาท และอนาคตแน่นอนที่กรุงเทพฯ จะยังคงเป็นตัวเลือกเมืองหลัก และเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ต่างชาติจะต้องแวะเข้ามาเป็นที่แรกก่อนที่จะไปเยือนเมืองอื่น ๆ ของไทยในแต่ละภูมิภาค

ทำไมต้องกรุงเทพฯ ตัวอย่างความเห็นจากผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยว 2 รายใหญ่ระดับโลก อาทิ บริษัท ทราเวลโลก้า ผู้ให้บริการออนไลน์ทราเวลเอเจนซีให้เหตุผลว่าประเทศไทย โดยเฉพาะกรุงเทพฯ เป็นเมืองที่มีเสน่ห์ มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใจกลางอาเซียน อีกทั้งยังมีภาคเอกชนที่ตื่นตัวจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง เช่น ภายในช่วงเดือนมกราคม 2567 ที่ผ่านมามีการจัดคอนเสิร์ตของศิลปินต่างชาติมากมายในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางดนตรี และเป็นปัจจัยที่ช่วยเพิ่มให้กรุงเทพฯ เป็นตัวเลือกในการเป็นจุดหมายปลายทางเพิ่มขึ้น

ขณะที่ผู้ให้บริการที่พักอย่าง Air BNB ก็ยืนยันตรงกันว่า ผู้ใช้บริการบนแพลตฟอร์มของ Air BNB มีการค้นหาที่พัก

ในกรุงเทพบนแพลตฟอร์มของบริษัทมากเป็นอันดับต้น รวมทั้งในจังหวัดภูเก็ตในภาคใต้ของไทยด้วย

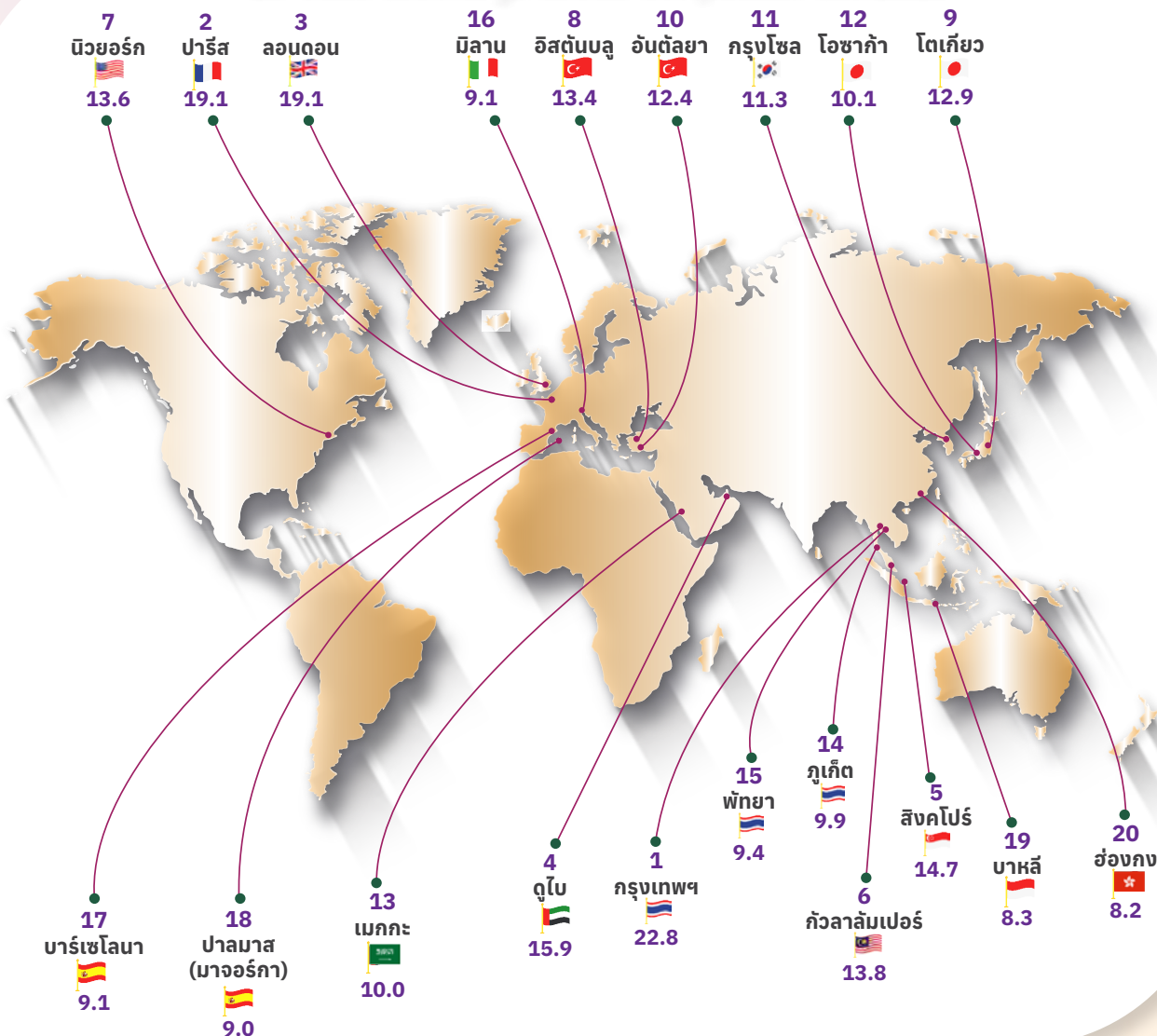
และนี่คือองค์ประกอบที่ยืนยัน

ไปในทิศทางเดียวกันว่าเมืองที่เป็นจุดหมายปลายทางด้านการท่องเที่ยวอันดับหนึ่งของโลก ทำไมจึงเป็น “กรุงเทพฯ” แบบยากที่จะหาเมืองดังที่ไหนมาโค่นแชมป์ไปได้

สิ่งสำคัญที่ต้องพึงระลึกอยู่เสมออีกคือ ทำอย่างไรกรุงเทพฯ จึงจะรักษาตำแหน่งนี้ได้อย่างยั่งยืนถาวร คำตอบจึงอยู่ที่คนกรุงเทพฯ และหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องช่วยกันขับเคลื่อนด้วยการดูแลรักษาคุณค่าของความหลากหลายในทรัพยากรท่องเที่ยวและ Soft Power ที่เป็นจุดขายสำคัญของกรุงเทพฯ อย่างจริงจัง และต่อเนื่องตลอดไป

20 อันดับ เมืองที่มีผู้มาเยือนมากที่สุดในโลก ในปี 2023

หน่วย : ล้านคน

นักท่องเที่ยวชาติไหนเดินทางเข้าไทยมากที่สุดในปี 2566

ที่มา: กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

10 สถานที่ห้ามพลาดเมื่อนักท่องเที่ยวต่างชาตินมาเยือนกรุงเทพฯ

1. **เที่ยววัดเที่ยววัง** ที่ห้ามพลาดหลายแห่ง อาทิ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว) พระบรมมหาราชวัง วัดอรุณราชวรารามราชวรมหาวิหาร วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม (วัดโพธิ์) ฯลฯ

2. **ลองแม่น้ำเจ้าพระยา** จะโดยเรือด่วนเจ้าพระยา หรือ ล่องเรือดินเนอร์ ฯลฯ ก็ได้เช่นกัน

3. **ไนท์ทาว์น** หรือที่คนไทยรู้จักดีว่าเยาวราช

4. **ไปช้อปปิ้งหรือเดินห้างระดับโลก** ทั้งสยามพารากอน เอ็มควอเทียร์ ไอคอนสยาม เซ็นทรัลเวิลด์

5. **เทอร์มินอล 21 อโศก** แหล่งรวมอาหารอร่อย ราคาประหยัด สไตล์สตรีทฟู้ดในห้องแอร์ที่ชาวต่างชาติปักหมุดเป็นจุดหมายที่ห้ามพลาด

6. **จ๊อดแฟร์ (JODD FAIRS)** ตลาดกลางคืนที่กลายเป็นไฮไลต์ของสถานที่ท่องเที่ยวกรุงเทพฯ ยุคใหม่ ในฐานะ แหล่งรวมอาหาร สตรีทฟู้ดและอาหารท้องถิ่นมากมาย

7. **มหานครสกายทาวเวอร์ (คิง เพาเวอร์ มหานคร)** นอกจากชมวิวกทม. จากมุมสูงแบบ

360 องศา ทั้งในร่มและกลางแจ้ง ยังมีบาร์บนชั้นดาดฟ้าที่สูงกว่า 70 ชั้น

8. **แวกินไข่เจียวปูไข่** ร้านสตรีทฟู้ดราคาหลา ที่กลายเป็นซอฟต์แวร์ที่คนดังจากทุกประเทศในโลกแวะมาไทย ต้องไม่พลาดมาเช็คอิน

9. **หาชาไทยกินสักแก้ว** ร้านชาไทยที่ดังมากคือร้านชาตรามือ ที่ปรับตัวมาแข่งกับชาวมะขามเทศที่ติดตลาดไทย แต่ชาไทยเองก็ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เช่นกัน แต่นอกจากร้านนี้นักท่องเที่ยวสามารถลองชาไทยได้จากร้านกาแฟ ไปจนถึงร้านกาแฟโบราณที่มีอยู่ทั่วไป เพราะส่วนใหญ่ก็มักจะใช้ชาตรามือกันแทบทั้งสิ้น

10. **พิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัย (MOCA)** นอกจากพิพิธภัณฑ์ของรัฐที่มีอยู่ในโปรแกรมการเที่ยวชมอยู่แล้ว ประเทศไทยยังมีพิพิธภัณฑ์ศิลปะของเอกชนอย่าง MOCA ที่น่าแวะไปชม เพราะมีการรวบรวมผลงานของศิลปินไทยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและนำเสนอแง่มุมของวัฒนธรรมไทยผ่านงานศิลปะในหลายแง่มุมทั้งศาสนา ความงาม ครอบครั ฯลฯ

กทม. จัดระเบียบหาบเร่แผงลอย

ขึ้นทะเบียนเข้าระบบภาษี เพื่อความเท่าเทียมในสังคม

โดยที่ภารกิจการบริหารจัดการเพื่อจัดระเบียบหาบเร่แผงลอยของกรุงเทพมหานคร ถือเป็น “งานประจำ” ที่สำนักเทศกิจต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการแก้ปัญหาที่มีความต่อเนื่อง ยาวนาน ในการสร้างผลลัพธ์ด้านการจัดการให้เกิดความสมดุลกับการใช้ทางเท้าและสถานที่สาธารณะให้เหมาะสมมากที่สุด ซึ่งปัจจุบันในการบริหารจัดการเรื่องนี้ทาง กทม. ตลอดจนคณะผู้บริหาร ได้ตระหนักและให้ความสำคัญเพื่อก้าวเข้าสู่มาตรฐานใหม่ของกรุงเทพฯ..

มุ่งเน้นแก้ปัญหาบนพื้นฐานความเป็นจริง

จะเห็นได้ว่าที่สาธารณะนั้นกฎหมายบัญญัติให้ขายของเนื่องจากเป็นข้อห้ามตามนัยแห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ซึ่งขณะเดียวกันกฎหมายดังกล่าวที่รวมถึงพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 รวมทั้งด้านเนื้อหาสาระตามบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องแห่งพระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ที่มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดพื้นที่ทำการค้าและการขาย หรือจำหน่ายสินค้าในที่สาธารณะได้ อีกทั้งตามสภาพบริบทที่เป็นจริงของกรุงเทพฯ แล้ว การค้าขายในพื้นที่สาธารณะหรือหาบเร่แผงลอยที่อยู่บนทางเท้าในพื้นที่กรุงเทพฯ นั้น เกิดขึ้นและมีมานานมาก โดยเป็นปัญหาเรื้อรังที่มีความยุ่งยากในการเข้าไปดำเนินการแก้ไข แม้ว่าเมื่อมองในบางแง่มุมซึ่งถือเป็นมิติที่สร้างเสน่ห์ให้กับกรุงเทพฯ จากร้านค้าขายอาหารริมทาง (Street Food) ก็ตาม

ในประเด็นนี้ นายวิรัตน์ สายแวว หัวหน้ากลุ่มงานปฏิบัติการส่วนตรวจและบังคับการ สำนักงานตรวจและบังคับการสำนักเทศกิจ ได้กล่าวถึงการบริหารจัดการของ กทม. ในเรื่องหาบเร่แผงลอย โดยล่าสุดได้พิจารณาออก (ร่าง) ประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดพื้นที่ทำการค้าและการขาย หรือจำหน่ายสินค้าบนถนนหรือสถานสาธารณะ ทั้งนี้ (ร่าง) ประกาศฉบับนี้เมื่อ กทม. ได้ประกาศเพื่อบังคับใช้จะเป็นประกาศกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 3) ที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการในเรื่องนี้

นายวิรัตน์ฯ ได้กล่าวเน้นถึงเจตนารมณ์ของร่างประกาศฯ ดังกล่าวว่า “ปกติที่สาธารณะไม่อนุญาตให้มีการขายของอยู่แล้ว แต่ กทม. นำเอาหลักเกณฑ์ต่าง ๆ จากประกาศฉบับนี้มาใช้ คือ ประการแรก เพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่มีความจำเป็นจริง ๆ ประการที่สอง สำหรับคนที่เข้ามาขายของดังกล่าวแล้ว ทาง กทม. ต้องการส่งเสริมให้ได้รับการพัฒนา มีใช้ขายไปแล้ว 5-10 ปี ก็ยังมีความยากจนอยู่เช่นเดิม ดังนั้น ถ้าเขาได้มีการพัฒนาเพื่อเพิ่มให้เกิดรายได้มากขึ้น ก็จะได้มีการขยายขยายไปอยู่ที่ค้าขายถาวรที่มีความมั่นคงกว่าพื้นที่ขายตามทางเท้า หรือตามข้างสถานีรถไฟฟ้าที่ในภายหลัง กทม. ก็ต้องดำเนินการเพื่อขอคืนพื้นที่ต่อไป”

ประเด็นกทม. อาศัยเกณฑ์ “เส้นแบ่งรายได้พึงประเมิน”

นายวิรัตน์ฯ อธิบายสรุปในประเด็นนี้ว่า ร่างตามประกาศฉบับนี้ ในส่วนระเบียบกฎเกณฑ์การกำหนดพื้นที่อนุญาตและไม่อนุญาต ประเภทสินค้าที่อนุญาตและไม่อนุญาตให้ขาย ผู้มีสัญชาติไทยและคุณสมบัติอื่น ๆ ที่มาขออนุญาตขายได้ ซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับประกาศฯ ฉบับที่ผ่านมา ที่กำหนดหลักเกณฑ์การค้าขายบนพื้นที่สาธารณะตามนัย พ.ร.บ. รักษาความสะอาด

นายวิรัตน์ สายแวง

หัวหน้ากลุ่มงานปฏิบัติการส่วนตรวจและบังคับการ
สำนักงานตรวจและบังคับการ สำนักเทศกิจ

ที่ผู้ค้าและประชาชนทั่วไปพึงทำความเข้าใจได้ไม่ยาก ประกอบกับในส่วนที่มีการเสนอความคิดเห็นค่อนข้างมาก และเมื่อประมวลผลขึ้นต้นจากการรับฟังประชาพิจารณ์ หรือ Public Hearing ที่มีความเห็นเกี่ยวกับประเด็นที่ผู้ค้าต้องเข้าระบบภาษีรายได้ มีบทบัญญัติไว้ตาม ข้อ 9 คุณสมบัติของผู้ทำการค้าและผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า ที่มีการระบุไว้ว่า

“4. เป็นผู้ที่มีรายได้ไม่เกินหนึ่งแสนแปดหมื่นบาทต่อปี โดยให้อ้างอิงหลักฐาน จากรายได้พึงประเมินการยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

หากผู้ค้าหรือผู้ยื่นความประสงค์รายได้ยังไม่เคยมีการยื่นภาษี ให้สามารถใช้หลักฐานการยื่นภาษี ในปีถัดไปมาเป็นหลักฐานได้

ให้คณะกรรมการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของกรุงเทพมหานคร พิจารณารายได้ต่อปี ให้เป็นไปตามความเหมาะสมของภาวะเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ และสถานการณ์ในขณะนั้น”

นายวิรัตน์ฯ กล่าวอีกว่า เมื่อผู้ค้ามีรายได้พึงประเมินการยื่นภาษีเกินกว่า 180,000 บาทต่อปี ก็ควรขยับขยายไปทำการค้ายังสถานที่ซึ่งไม่ใช่ที่สาธารณะ หรือถ้าไม่ยื่นหลักฐานการยื่นเสียภาษีที่ได้รับจากกรมสรรพากรก็ต้องย้ายออกไปเช่นกัน

“รายได้ไม่เกิน 3-4 แสนบาทต่อปี จึงจะได้อยู่ต่อ”

“ความเห็นจากข้อเรียกร้องของผู้ค้าส่วนหนึ่งมาจากความไม่เข้าใจ เช่น รายได้ของผู้ค้า 180,000 บาท ต่อปีนั้น ทางผู้ค้าคิดว่าน้อยไป แต่จริง ๆ แล้วอด 180,000 บาทต่อปี ที่เป็นรายได้พึงประเมินในการยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เมื่อเทียบกับวิธีการประเมินภาษีแล้ว รายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและส่วนลดหย่อนก็ไม่ใช่ 180,000 บาท โดยน่าจะอยู่ที่รายได้ก่อนหักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อนราว ๆ 3 - 4 แสนบาทต่อปี”

ซึ่งทางนายวิรัตน์ฯ ได้ขยายความในเรื่องของรายได้ให้ชัดเจนขึ้นดังกล่าว ดังนั้น ในทางปฏิบัติ ผู้ค้าจึงต้องยื่นเสียภาษีทุกปี โดยที่ใครมีการยื่นไปแล้ว รายได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีไม่เกิน

180,000 บาทต่อปี ก็จักได้ขายต่อ และถ้าหากเกิน 180,000 บาทต่อปี ก็ต้องออกจากที่นั้นไป เพื่อให้คนอื่นที่มีรายได้น้อยมาขายต่อในพื้นที่อนุญาตนั้น..

ในเรื่องนี้ นายวิรัตน์ฯ จึงได้ย้ำว่า ทาง กทม. จะดำเนินการได้หรือไม่อย่างไรนั้น ก็ขอให้รอผลในการทำ Public Hearing ก่อน เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ที่เป็นคนออกความเห็นว่ายอดรายได้นี้สมควรปรับเปลี่ยนหรือยกเลิกไป สำนักเทศกิจก็จักได้ดำเนินงานตามผลสรุปจากประเด็นดังกล่าว..

“โดยที่ผ่านมา กทม. ยังไม่มีการเก็บข้อมูลในลักษณะนี้ ซึ่งในปีแรกจะยังไม่ทราบฐานสถิติผู้ค้าว่าเขาเสียภาษีเท่าไร ทาง กทม. จึงอยู่ระหว่างที่จะสร้างมาตรฐานขึ้นมาใหม่ ทั้งนี้ เมื่อครบปีภาษีในช่วงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ถึงมีนาคม ทุกคนต้องไปยื่นและนำหลักฐานเพื่อมาแสดงว่าไม่เกินกว่าข้อกำหนดจำนวน จำนวน 180,000 บาทต่อปี ดังนั้น กทม. จะให้ดำเนินการขายต่อได้ แต่เมื่อรายได้เกินกำหนด จำนวนดังกล่าวก็ต้องออกจากพื้นที่เพื่อสละสิทธิ์ให้กับคนอื่นเพื่อเข้ามาขายของแทน คือ ให้คนที่เดือดร้อนมากกว่าได้มีโอกาสทางการค้าขาย ส่วนผู้ค้าที่ไม่มีหลักฐานเพื่อยืนยันก็ไม่ได้อนุญาตให้ขายต่อเช่นกัน ฉะนั้น เมื่อทำเช่นนี้ จะส่งผลให้มาตรฐานเรื่องนี้ดีขึ้น เนื่องจากผู้ค้าที่อยู่ในฐานข้อมูลของ กทม. ก็จะเข้าไปอยู่ในฐานข้อมูลของทางกรมสรรพากรด้วย ซึ่งผู้ค้าจะมีหน้าที่เสียภาษีหรือไม่เสียภาษี ก็จักต้องอยู่ในฐานข้อมูลภาษีด้วย”

ความสำเร็จที่เกิดขึ้นที่ผ่านมา ..

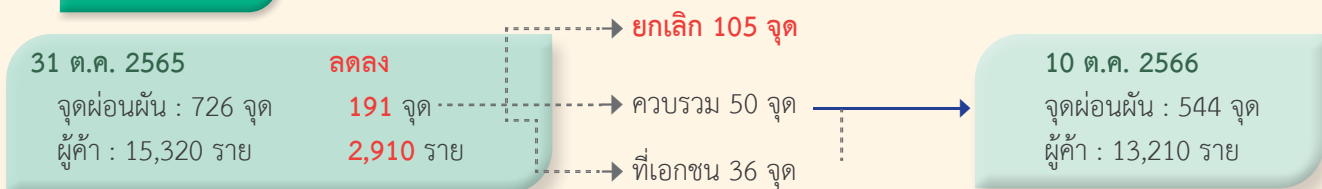
แม้การบริหารจัดการ เรื่อง หาบเร่แผงลอยบนทางเท้าจะมีรายละเอียดปลีกย่อยมากและมีความซับซ้อน อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่าที่ผ่านมา กทม. มีผลงานในการบริหารจัดการพื้นที่สาธารณะมากพอสมควร เช่น กรณีการย้ายตลาดนัดสนามหลวงมายังบริเวณสวนจตุจักรเมื่อ 40 กว่าปีก่อน หรือในการบริหารจัดการย้ายตลาดนัดได้สะพานพุทธ ตลาดนัดคลองหลอด ตลาดนัดคลองถมให้ย้ายไปค้าขายยังตลาดแห่งใหม่ที่สายใต้ และตลาดปากคลองตลาด 2 เป็นต้น

ข้อมูลผู้ค้าภาพรวม

ทบทวนจุดที่มีความจำเป็นและเหมาะสม

นอกจุดผ่อนผัน

กทม. ทำประชาพิจารณ์ทุกรูปแบบ

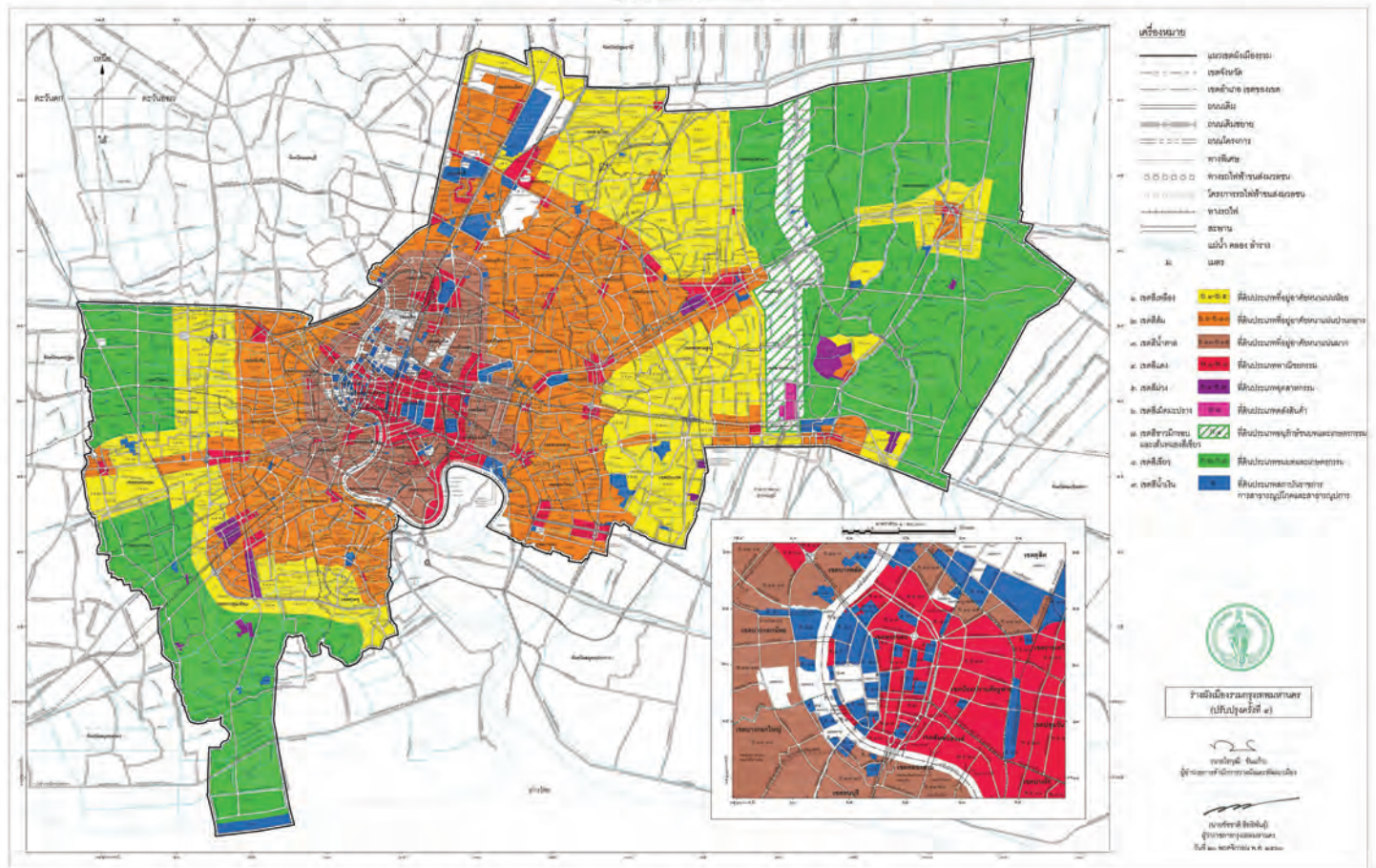
นายวิรัตน์ฯ ได้สรุปถึงประเด็นการรับฟังประชาพิจารณ์ร่างประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการกำหนดพื้นที่ทำการค้าและการขาย หรือจำหน่ายสินค้าบนถนนหรือสถานสาธารณะ ว่าร่างฉบับนี้เริ่มเผยแพร่ตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2567 และตามรัฐธรรมนูญมาตรา 77 ต้องมีการรับฟังความคิดเห็น จึงได้จัดทำประชาพิจารณ์ตั้งแต่วันเริ่มเผยแพร่ โดยจัดแบบ Online จนถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2567 ขณะเดียวกันซึ่งสำนักเทศกิจได้เปิดรับฟังความเห็นของพี่น้องประชาชนทุกกลุ่มเพิ่มเติมผ่าน QR Code รวมทั้งได้จัดประชุมในลักษณะการเสวนา Workshop เพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อการปรับปรุงร่างประกาศกรุงเทพมหานครดังกล่าว โดยจัดไปยังตามกลุ่มเขตต่าง ๆ รวมจำนวน 6 กลุ่มตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ ถึง 16 มีนาคม 2567 ที่ผ่านมา โดยในการประชุมกลุ่มเขตดังกล่าว ได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร, ผู้อำนวยการเขตและผู้บริหารเขต, ผู้แทนสถาบันการศึกษา, คณะกรรมการจัดระเบียบหาบเร่แผงลอย, ผู้ค้าจุดผ่อนผันและนอกจุดผ่อนผัน และประชาชน มาประชุมเสวนาร่วมกัน..

นายวิรัตน์ฯ กล่าวในตอนท้ายเรื่องนี้ว่า

“ทาง กทม. ได้นำเอาความคิดเห็นทั้งหมดเพื่อมาสรุปว่าร่างประกาศที่ กทม. กำหนดขึ้นมานั้น มีความเหมาะสมหรือไม่ประการใด ทั้งนี้ มีคนที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างไรในแต่ละภาคส่วนของสังคม อีกทั้งยังมีข้อดีข้อเสียเพิ่มเติมอย่างไร โดยที่สุดท้ายคณะผู้บริหาร กทม. จักได้มีการพิจารณาในข้อสรุปของเรื่องนี้อีกที” ซึ่งนายวิรัตน์ฯ แจ้งว่า กระบวนการทั้งหมดจะแล้วเสร็จเร็วที่สุดประมาณต้นเดือนพฤษภาคม และอย่างช้าประมาณเดือนมิถุนายน 2567 โดยเมื่อสำนักเทศกิจได้นำเสนอเรื่องต่อฝ่ายบริหารแล้ว ก็อาจมีข้อแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติม ซึ่งอาจจะต้องส่งไปยังฝ่ายกฎหมายเพื่อพิจารณาว่ามีข้อขัดข้องในประเด็นใดบ้าง และภายหลังจากนั้น กทม. จึงจะส่งเรื่องไปที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ เมื่อเรียบร้อยแล้วประกาศกรุงเทพมหานครฉบับนี้ ก็จะสามารถประกาศใช้บังคับได้ตามอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ต่อไป

ผังเมืองรวมใหม่ เข้มทิศชีวิตเมือง

แผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภททำขึ้นโดยกรุงเทพมหานคร
เรื่อง การใช้บังคับผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร พ.ศ.

ผังเมืองรวมกรุงเทพฯ (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 4) ปี 2566 ปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ซึ่งถือเป็นกระบวนการสำคัญที่จะส่งผลให้ผังเมืองรวมฉบับดังกล่าวสามารถประกาศใช้บังคับและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการที่ดีของเมืองและชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของประชาชนอย่างแท้จริง และทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย..

ผังเมืองรวมเพื่อทิศทางการพัฒนาอย่างเหมาะสม

โดยที่ประเด็นข้อกำหนดหรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในผังเมืองรวมกรุงเทพฯ นั้น ซึ่งมีผลต่อทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของกรุงเทพมหานคร ในการวางแผนและจัดทำผังเมืองรวมบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานคร ก็เพื่อให้เกิดการส่งเสริมพัฒนาหรือการอนุรักษ์สิ่งที่มีคุณค่าให้กับกรุงเทพฯ

ทั้งนี้ ภาพรวมของการปรับปรุงแก้ไขผังเมืองรวมส่วนใหญ่ คือ การพิจารณาออกข้อกำหนดผังเมืองรวมของกรุงเทพมหานครที่มีผลกระทบไปถึงประชาชน ตลอดจนภาคเอกชนและหน่วยงานภาครัฐ

นายอาสา ทองธรรมชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานวางผังเมือง สำนักการวางผังและพัฒนาเมือง กรุงเทพมหานคร ได้กล่าวสรุปถึงหน้าที่หลักของการจัดทำผังเมืองรวมดังกล่าว และได้เชื่อมโยงถึงหลักสำคัญ 5 ด้านที่การดำเนินการจัดทำผังเมืองรวมจะต้องคำนึงถึง คือ 1) ด้านการรักษาส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอันโดดเด่น 2) ด้านส่งเสริมการแข่งขันทางเศรษฐกิจ 3) ด้านการจราจรต้องคล่องตัว 4) ด้านสนับสนุนให้กรุงเทพฯ เป็นเมืองศูนย์กลางด้านสังคม ด้านองค์การระหว่างประเทศ และ 5) ด้านการส่งเสริมเรื่องการสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผังเมืองรวม
เป็นเรื่องทิศทางเมือง
การพัฒนาเมืองอย่างเหมาะสม
เป็นเข็มทิศชีวิตเมือง
ที่เอื้ออำนวยให้ทุกฝ่าย
ที่อยู่อาศัย - ทำงาน
- ศึกษาเล่าเรียน
- ท่องเที่ยวในเมืองมีความสุข

นายอาสา ทองธรรมชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานวางผังเมือง

สำหรับการปรับปรุงผังเมืองในแต่ละครั้ง กรุงเทพมหานคร จำต้องมีการประเมินผลผังเมืองรวมฉบับก่อนหน้าให้แล้วเสร็จก่อน โดยพิจารณาจากประเด็นด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สถานการณ์ สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นต้น ทั้งนี้ในการปรับปรุงผังเมืองรวมที่ผ่านมาซึ่งใช้เวลาประมาณราว 7 ปี และทาง กทม. จะต้องเร่งจัดทำให้เรียบร้อย เนื่องจากผังเมืองรวมในอดีตมีอายุการใช้งาน แต่ในปัจจุบันตามนัย พ.ร.บ. การผังเมือง พ.ศ. 2562 บัญญัติให้ผังเมืองรวมในแต่ละท้องถิ่น รวมทั้งผังเมืองรวมกรุงเทพฯ (ฉบับที่ 4) ไม่มีวันหมดอายุการใช้งานประกาศผังเมืองรวม โดยที่การไม่มีวันหมดอายุนั้น สอดคล้องกับขั้นตอนการปรับปรุงผังเมืองรวมที่ต้องเพิ่มระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน รวมทั้ง มีความยืดหยุ่นกับสถานการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ อย่างเช่น การแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 ที่มีผลกระทบทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมในช่วงของปี พ.ศ. 2561 - 2563 ที่ผ่านมา

ผังเมืองรวมสอดคล้องนโยบาย “พอเมือง”

“ผังเมืองรวมจากที่ผ่านมาได้ผลตามความคาดหวังพอสมควร โดยเฉพาะเรื่องทำให้เห็นผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพฯ เช่น **“เมืองต้องมีเมืองบริวาร”** “เมืองต้องมีสิ่งแวดล้อมดี” หรือต่อมา “เมืองต้องหลวม ศูนย์กลางต้องแข็งแรง” และกรุงเทพฯ ก็ดำเนินตามนโยบายนั้น จากนั้นเมื่อถึงอีกสมัยหนึ่งที่มีแนวนโยบายว่า **“เมืองต้องกระชับ”** หน่วยงานของกรุงเทพฯ ที่รับผิดชอบก็จะต้องปรับทิศทางให้การวางระบบผังเมืองเสริมประสานไปกับระบบรถไฟฟ้า โดยที่ผู้มีส่วนที่รับผิดชอบก็ต้องศึกษาและกำหนด ทำให้ได้ตามความมุ่งหวังตามนโยบายที่วางไว้”

นายอาสา ได้กล่าวอีกว่า

“ปัจจุบันนโยบายผู้ว่าฯ ชัชชาติ มุ่งเน้นว่า เมืองต้อง 9 ดี 9 ด้าน เมืองต้องมีสวนสาธารณะอยู่ใกล้ ๆ คนจนต้องมีบ้านอยู่ ต้องซื้อบ้านได้และให้ใกล้ระบบรถไฟฟ้า เมืองต้องมีพื้นที่สีเขียวเพิ่ม เรื่องเหล่านี้ต้องบรรจุลงไป เราต้องมีแผนการต่าง ๆ ที่เอื้อให้พื้นที่สีเขียวให้กับประชาชนในกรุงเทพฯ โดยนโยบายต่าง ๆ เหล่านี้ จำต้องรวมอยู่ในการวางผังเมือง”

ประเด็นที่เห็นเป็นรูปธรรมของผังเมือง (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 4) ซึ่งสะท้อนแสดงออกในเรื่องสำคัญเหล่านี้ คือ ผังเมืองที่มี 6 แผนผัง ประกอบด้วย 1) แผนผังหลัก คือ แผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน ซึ่งคนทั่วไปนิยมเรียกผังสี 2) ผังระบบคมนาคมขนส่ง 3) ผังแสดงที่โล่งหรือพื้นที่สีเขียว 4) ผังแสดงทรัพยากรน้ำ 5) ผังแสดงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 6) ผังระบบสาธารณูปโภค โดยที่ทั้ง 6 แผนผังนั้น มีข้อกำหนดกำกับตัวแผนผังต่าง ๆ และมีมาตรการส่งเสริมด้านต่าง ๆ ในแต่ละโซนของกรุงเทพฯ ที่ระบุชี้ว่าสามารถกระทำในเรื่องอะไร อย่างไร ได้มากน้อยเพียงไร

ด้านการรับฟังความคิดเห็นประชาชน

ถือเป็นเรื่องสำคัญของกระบวนการปรับปรุงผังเมืองรวม กล่าวคือ การรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งปัจจุบันมีการสื่อสารผ่านระบบออนไลน์ที่ทำให้ประชาชนสามารถรับข้อมูลและเสนอข้อคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์รายละเอียดต่าง ๆ ได้มากขึ้น ขณะเดียวกันสำนักงานวางผังเมืองก็ได้จัดประชุมประชาชนกระจายไปในแต่ละเขตของ กทม.

“กรุงเทพมหานครได้จัดประชุมเพื่อการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนต่อการจัดทำผังเมืองรวม (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 4) มาแล้ว 50 ครั้ง โดยที่มีการจัดประชุมหน่วยงานและประชาชนตามแต่ละเขตต่าง ๆ ร่วมกัน รวมแล้วมีประชากรที่ได้มีส่วนในการเข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวกว่าหลัก 10,000 คน”

นายอาสา กล่าวขยายความอีกว่า

ในช่วงเดือนมีนาคม 2567 ที่ผ่านมากทม. อยู่ในขั้นตอนการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน นอกจากที่มีการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นแล้ว ประชาชนทั่วไปยังสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้โดยผ่านทาง QR Code เพื่อเข้าถึงข้อมูลรายละเอียดทั้งหมด โดย กทม. มีการขยายเวลาการรับฟังความคิดเห็นไปจนถึงสิ้นเดือน 30 สิงหาคม 2567 นี้

อย่างไรก็ตามการปรับปรุงผังเมืองร่วนนั้น จะต้องพิจารณาใน 3 องค์ประกอบสำคัญ คือ 1) นโยบายของ ผว. กทม. 2) องค์การภาครัฐที่กำหนดนโยบายด้านต่าง ๆ สนามบิน รถไฟฟ้า การพัฒนาพื้นที่ต่าง ๆ ตามแผนแม่บทขององค์กรแต่ละหน่วยงาน โดยส่วนนี้ถือเป็นเรื่องการพิจารณาสภาพจริงของพื้นที่ และ 3) ความต้องการของประชาชนเพื่อนำมาพิจารณาปรับปรุงการแก้ไขผังเมืองร่วน จากนั้นจึงดำเนินการเพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วย 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 คณะกรรมการที่ปรึกษาผังเมืองร่วนกรุงเทพมหานคร โดยคณะกรรมการในชุดนี้ถือเป็นชุดคณะกรรมการของท้องถิ่นที่มีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธาน

ชุดที่ 2 คณะทำงาน หรือคณะกรรมการ ซึ่งทางกรมโยธาธิการและผังเมือง โดยอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นผู้ดูแล ประกอบด้วย องค์กรที่อยู่ภายใต้กรมโยธาธิการและผังเมืองพิจารณาสุดท้ายและนำข้อคิดเห็นต่าง ๆ ดังกล่าว เพื่อมาปรับปรุงและเสนอแนะเข้าสู่คณะกรรมการชุดที่ 3

ชุดที่ 3 คณะกรรมการผังเมืองร่วนจังหวัดกรุงเทพมหานคร โดยที่คณะกรรมการชุดนี้มีผู้อำนวยการสำนักงานการวางผังและพัฒนาเมืองกรุงเทพมหานคร เป็นเลขานุการ โดยประธานคณะกรรมการ คือ ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ทั้งนี้ เมื่อเสนอเรื่องผ่านคณะกรรมการในชุดที่ 3 เรียบร้อยแล้ว กระบวนการจัดทำผังเมืองร่วนที่ได้รับการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงดังกล่าวจึงต้องดำเนินการเพื่อปิดประกาศเป็นระยะเวลา 90 วัน ซึ่งนับเป็นขั้นตอนที่ 10 โดยในขั้นตอนนี้ ทางกลุ่มของผู้มีส่วนได้เสีย เจ้าของที่ดิน หรือเจ้าของอาคารสามารถมาแสดงความคิดเห็นโดยยื่นคำร้องเพื่อขอแก้ไขผังเมืองร่วนได้อีกครั้ง จากนั้นจึงให้รวบรวมคำร้อง และจัดทำความเห็นประกอบคำร้องของผู้มีส่วนได้เสีย และนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการอีกครั้ง และสุดท้ายเมื่อมีมติของคณะกรรมการผังเมืองจังหวัดให้ถือเป็นที่ยุติแล้ว จึงให้นำเรื่องดังกล่าวตราเป็นข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครให้ใช้บังคับผังเมืองร่วนได้ต่อไป

จากผังลิขฟิลด์ถึงผังเมืองร่วนกรุงเทพฯ

ผังเมืองร่วนกรุงเทพฯ เริ่มต้นเมื่อปี พ.ศ. 2500 โดยทางรัฐบาลไทยได้ทำสัญญากับบริษัทลิขฟิลด์ (Litchfield Whiting Bowne & Associates) เพื่อจัดทำโครงการ “ผังนครหลวง 2533” (Greater Bangkok Plan 2533) โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดทำผังพระนครเป็นเวลา 30 ปี (พ.ศ. 2503 - 2533)

โครงการผังนครหลวง 2533 มีการจัดทำภายใต้กรอบพระราชบัญญัติการผังเมืองและผังชนบท พ.ศ. 2495 ซึ่งถือเป็นกฎหมายแม่ที่บังคับใช้ทั่วประเทศ ต่อมาระบบผังเมืองประเทศไทยได้ใช้ผังลิขฟิลด์มาเป็นพื้นฐาน จากนั้นจึงได้ออกพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 และยกเลิกพระราชบัญญัติการผังเมืองและผังชนบท พ.ศ. 2495 หลังจากนั้นจึงได้ตราพระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2525 พระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2558

โดยกฎหมายผังเมืองฉบับที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2562 โดยให้ยกเลิก พ.ร.บ. การผังเมืองในฉบับก่อนหน้าทั้งหมด ทั้งนี้ จุดสำคัญประการหนึ่งของ พ.ร.บ. การผังเมือง พ.ศ. 2562 คือ การไม่มีวันหมดอายุของผังเมืองในแต่ละท้องถิ่นดังมาตรา ต่อไปนี้

“มาตรา 111 บรรดากฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองร่วนที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้มีผลใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีประกาศกระทรวงมหาดไทยหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นให้ใช้บังคับผังเมืองร่วนใช้บังคับในพื้นที่เดียวกัน”

พ.ร.บ. การผังเมือง เป็นกฎหมายแม่ของผังเมืองร่วนแต่ละจังหวัดที่ออกเป็นกฎกระทรวง ทั้งนี้ ในส่วนของกรุงเทพฯ ได้เริ่มใช้กฎหมายผังเมืองร่วนตามลำดับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 กฎกระทรวง ฉบับที่ 116 (พ.ศ. 2535) ใช้บังคับ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2535 (สำนักผังเมือง กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ดำเนินการ)

ฉบับที่ 2 กฎกระทรวง ฉบับที่ 414 (พ.ศ. 2542) ใช้บังคับ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 (ฉบับแรกของประเทศที่ดำเนินการวางและจัดทำโดยหน่วยงานท้องถิ่น)

ฉบับที่ 3 กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองร่วน กทม. พ.ศ. 2549 ใช้บังคับ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2549 (ฉบับแรกของประเทศที่มีมาตรการ FAR, OSR)

ฉบับที่ 4 กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองร่วน กทม. พ.ศ. 2556 ใช้บังคับ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2556 (มีแผนผังครบถ้วนตามมาตรา 17 ตาม พ.ร.บ. การผังเมือง พ.ศ. 2518 เป็นครั้งแรก)

โดยในปัจจุบันอยู่ระหว่างการปรับปรุงแก้ไขผังเมืองร่วน กทม. (ครั้งที่ 4) ซึ่งเมื่อดำเนินการตามกระบวนการทั้งหมดจำนวน 18 ขั้นตอนแล้วเสร็จ จะนับได้ว่าเป็นผังเมืองร่วนกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 5) ที่คาดว่าจะดำเนินการประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้มีผลในการใช้บังคับได้ในช่วงประมาณปี 2569

รู้จักภาษีที่ดินและ สิ่งปลูกสร้าง เพื่อประโยชน์สาธารณะ ของคนกรุงเทพฯ

จากภาพจินตนาการของคนเมือง ที่พบเห็นที่ดินว่างเปล่าผืนใหญ่ ใจกลางเมืองกลายเป็นสวนมะนาวบ้าง สวนกล้วยบ้าง หรือ บางแห่งก็ปลูกผักกันไปเลย จนได้รับฉายาว่าเป็น “สวนเกษตร จำแลง” นั่น เหตุผลสำคัญก็คือหาช่องทางเสียภาษีที่ดินและ สิ่งปลูกสร้างในอัตราที่ต่ำลง เพราะเป็นการทำเกษตร ซึ่งทาง กทม. ก็กำลังหาทางปรับกรอบกติกาใหม่ เพื่อสร้างความเสมอภาค ในการเสียภาษีของคนกรุงเช่นกัน

ทีมงานวารสาร “บางกอก ECONOMY” สนทนากับ นายโอฬาร อัสวพลกุล ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ให้ข้อมูลตรงกันว่า

“ในส่วนของการกรุงเทพมหานครนั้น ปีสุดท้ายของการจัดเก็บ ภาษีโรงเรือนที่ดินกับภาษีบำรุงท้องที่คือ พ.ศ. 2562 มียอดรวม ประมาณเกือบ 16,000 ล้านบาท เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงมาใช้ภาษี

ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างใน พ.ศ. 2563 กรุงเทพมหานครควรจัดเก็บ ได้ใกล้เคียงกับของเดิมมากที่สุด คือประมาณเกือบ 16,000 ล้านบาท เพียงแต่ว่าใน พ.ศ. 2563 นั้น เกิดวิกฤตโรคระบาดโควิด-19 รัฐบาลกลางก็มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้ กทม. และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ทั่วประเทศไทยจัดเก็บร้อยละ 10 แทน ใน พ.ศ. 2563 และ พ.ศ. 2564 และมีมติคณะรัฐมนตรีจะมีการจ่ายชดเชยส่วนต่างระหว่างการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง กับภาษีเก่าคือภาษีโรงเรือนและที่ดินกับภาษีบำรุงท้องที่ ในปีล่าสุดที่เคยจัดเก็บให้กับ กทม. และท้องถิ่นอื่นๆ ทั้งนี้ในส่วน ของ กทม. นั้น รัฐบาลกลางยังค้างเงินสนับสนุนหรือเงินชดเชย ซึ่งต้องจ่ายเงินให้กับ กทม. อยู่ในปี 2563 และปี 2564 รวมแล้ว ประมาณ 24,000 กว่าล้านบาท”

รายได้ประจำของท้องถิ่น

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้นำมาใช้แทนภาษีโรงเรือน และที่ดินกับภาษีบำรุงท้องที่ โดยเริ่มใช้ปีแรก พ.ศ. 2563 เพื่อใช้เป็นการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น โดยรัฐบาลกลางคาดหวังว่าจะสามารถจัดเก็บภาษีได้ใกล้เคียงกับภาษีโรงเรือนที่ดินกับ ภาษีบำรุงท้องที่ที่ยกเลิกไป

เพิ่มอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้เหมาะสม

พ.ศ. 2565 เป็นปีแรกที่ กทม. จัดเก็บภาษีที่ดินและ สิ่งปลูกสร้างได้ครบ 100% ตามตามข้อกำหนด แต่ปรากฏว่า ผลการจัดเก็บได้เกือบ 16,000 ล้านบาท คือใกล้เคียงกับภาษีเดิม ทั้งที่ในความเป็นจริงควรจัดเก็บภาษีส่วนนี้ได้มากขึ้น ตามสภาพแวดล้อมและฐานะทางเศรษฐกิจของกรุงเทพฯ

อัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ควรปรับให้เหมาะสมกับบริบทและ สภาพทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น

ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลังให้ข้อสังเกตในเรื่องนี้ไว้ว่า

“ประการแรก เป็นเพราะประชาชนมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ในที่ดินของตัวเองให้สอดคล้องกับกฎหมายที่กำหนดว่า ถ้าเป็นบ้านหลังแรก ที่ประชาชนเป็นเจ้าของที่ดินเป็นเจ้าของสิ่งปลูกสร้าง และมีชื่ออยู่ในทะเบียนราษฎร บ้านหลังนั้นก็ได้รับยกเว้นสำหรับบ้านที่ราคาไม่เกิน 50 ล้านบาท ดังนั้นก็มีการปรับตัวและไม่ต้องเสียภาษี”

“อีกประเด็นหนึ่งเกี่ยวข้องคือการจัดเก็บภาษีที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ที่กฎหมายกำหนดไว้ว่า ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมในกรณีเจ้าของเป็นบุคคลธรรมดาซึ่งมีมูลค่า 50 ล้านบาทแรกได้รับยกเว้น 100% ในส่วนนี้เมื่อได้เปลี่ยนแปลงจากที่ดินรกร้างว่างเปล่ามาปลูกพืชตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการคลังกำหนดไว้ เช่น ปลูกต้นกล้วย 200 ต้นต่อ 1 ไร่ ก็ได้รับสิทธิการเสียภาษีที่ดินเพื่อเกษตรกรรมและได้รับยกเว้นในส่วนมูลค่า 50 ล้านบาทแรก เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้รายได้ภาษีส่วนนี้ของ กทม. ลดลง ดังนั้นจึงต้องมีการทบทวนว่าอัตราภาษีที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนั้นถึงเวลาต้องดำเนินการให้เหมาะสมกับสภาพบริบทของ กทม. หรือยัง”

อัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง อปท. แก้ไขเองได้

กทม. มีอำนาจกำหนดอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้เองประเด็นนี้อ้างอิงได้จาก พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 มาตรา 37 วรรคหก

“ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีความประสงค์ที่จะจัดเก็บภาษีในอัตราที่สูงกว่าอัตราภาษีที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาตามวรรคห้า ให้มีอำนาจตราข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดอัตราภาษีที่ใช้จัดเก็บภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นได้ แต่ต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่ง”

การดำเนินการดังกล่าวมีกำหนดขั้นตอนการดำเนินการไว้ในพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ตามมาตรา 37 วรรคเจ็ด

“ในการตราข้อบัญญัติท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคหก ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ก่อนการลงนามใช้บังคับข้อบัญญัติท้องถิ่นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนออัตราภาษีตามร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นให้คณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดให้ความเห็นชอบก่อน เมื่อคณะกรรมการภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประจำจังหวัดเห็นชอบ

กับอัตราภาษีตามร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าวแล้ว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นลงนามใช้บังคับข้อบัญญัติท้องถิ่นต่อไปได้”

นั่นคือในส่วนของ กทม. เมื่อข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดอัตราภาษีที่ใช้จัดเก็บภายในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ได้ผ่านการอนุมัติจากผู้ว่าราชการ กทม. และการรับรองจากสภา กทม. แล้วจึงจะสามารถใช้บังคับได้

รายได้จากภาษีเพื่อประโยชน์ชาว กทม.

นายโอฬาร อัสวาลังกุล กล่าวถึงความคืบหน้าในเรื่องการปรับอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างว่า

“เรื่องนี้ต้องนำเรียนผู้บริหาร กทม. ก่อน ว่า กทม. จะปรับอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างอย่างไร แล้วกระทบกับประชาชนกลุ่มไหนบ้าง และจุดสำคัญเราจะทำความเข้าใจประชาชนให้ทั่วถึงก่อนว่า กทม. มีอำนาจในการปรับอัตราภาษีเองโดยสภาท้องถิ่น เนื่องจากว่าถ้าพอปี 2568 เราปรับอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแล้วมากกว่าท้องถิ่นอื่น ก็จะมีประเด็นขึ้นมาว่า กทม. ปรับได้ยังไง นั่นคือเป็นการทำความเข้าใจล่วงหน้าถึงอำนาจทางกฎหมายที่ กทม. มี และเหตุผลอันสมควรต่าง ๆ ร่วมกัน”

“เรื่องนี้ทางท่านชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่า กทม. ได้ทราบแล้ว เพียงแต่ว่าเวลาเสนอไปทางสภา กทม. ผมก็ไม่แน่ใจว่าท่านสมาชิกสภา กทม. จะเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร เนื่องจากว่าเรื่องเหล่านี้มีผลกระทบต่อคนกรุงเทพฯ การดำเนินงานจึงต้องคิดอย่างรอบด้าน ทั้งนี้ผ่านมารายได้จากภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่ กทม. จัดเก็บในปี 2563 นั้น คิดเป็น ประมาณ 17 กว่าเปอร์เซ็นต์ของรายได้ทั้งหมดของ กทม. ใกล้เคียงกับภาษีรถยนต์ซึ่งกรมการขนส่งทางบกนำเสนอให้กับ กทม. หาก กทม. สามารถจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้อย่างที่ควรเป็น เงินรายได้ในส่วนนี้ที่เพิ่มขึ้น ก็สามารถนำมาช่วยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหลาย ๆ อย่างได้ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ชาว กทม. ทั้งหลายทั้งปวง”

กทบ. กับรายได้จากภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 แบ่งแยกประเภทที่ดินในการเสียภาษีดังนี้

มาตรา 37 ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ให้จัดเก็บภาษีตามอัตราดังต่อไปนี้

(1) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์ในการประกอบเกษตรกรรม ให้มีอัตราภาษีไม่เกินร้อยละศูนย์จุดหนึ่งห้าของฐานภาษี (0.15%)

(2) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์เป็นที่อยู่อาศัย ให้มีอัตราภาษีไม่เกินร้อยละศูนย์จุดสามของฐานภาษี (0.3%)

(3) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ประโยชน์อื่นนอกจาก (1) หรือ (2) ให้มีอัตราภาษีไม่เกินร้อยละหนึ่งจุดสองของฐานภาษี (1.2%)

(4) ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพ ให้มีอัตราภาษีไม่เกินร้อยละหนึ่งจุดสองของฐานภาษี (1.2%)

ในส่วนของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าฯ มีมาตรการทางภาษีเพิ่มเติมคือ

มาตรา 43 ในกรณีที่ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ต้องเสียภาษีเป็นที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพเป็นเวลาสามปีติดต่อกันให้เรียกเก็บภาษีสำหรับที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างในปีที่สี่ เพิ่มขึ้นจากอัตราภาษีที่จัดเก็บตามมาตรา 37 (4) ในอัตราร้อยละศูนย์จุดสามและหากยังทิ้งไว้ว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ตามควรแก่สภาพอีกเป็นเวลาติดต่อกันให้เพิ่มอัตราภาษีอีกร้อยละศูนย์จุดสามในทุกสามปี แต่ต่ออัตราภาษีที่เสียรวมทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินร้อยละสาม (3.0%)

ข้อความในวรรคหนึ่งรวมทั้ง 4 วงเล็บของมาตรา 37 ตาม พรบ. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างฯ นั้นเป็นเพดานภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแต่ละประเภท โดยการจัดเก็บจริงนั้นในแต่ละปี กระทรวงมหาดไทยจะออกพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราภาษีและระยะเวลาการจัดเก็บให้ท้องถิ่นต่าง ๆ ดำเนินการ

อัตราภาษีที่ดินสิ่งปลูกสร้างปี 2567

ล่าสุดเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2567 รายงานข่าวจากกระทรวงมหาดไทยได้เปิดเผยว่า แนวทางการเก็บภาษีที่ดินและ

สิ่งปลูกสร้างประจำปี 2567 โดยคิดจากมูลค่าของที่ดินหรือฐานภาษีเป็นดังนี้

ที่ดินเกษตรกรรม จัดเก็บ 0.01 - 0.1%

ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยจัดเก็บ 0.02 - 0.1%

ที่ดินอื่น ๆ เช่น การพาณิชย์กรรม อุตสาหกรรม จัดเก็บ 0.3 - 0.7%

ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ทิ้งว่างเปล่าหรือไม่ได้ทำประโยชน์ จัดเก็บ 0.3 - 0.7% และเก็บเต็มอัตรา ไม่มีลดหย่อนให้

นอกจากนี้ได้มีการขยายเวลาการชำระให้อีก 2 เดือน จากเดิมที่ผู้เสียภาษีต้องเสียภาษีภายในเดือนเมษายน 2567 เป็นภายในเดือนมิถุนายน 2567

นั่นคือองค์การปกครองท้องถิ่นต่าง ๆ ต้องจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด โดยกระทรวงมหาดไทยคาดว่าจะในปี 2567 จะเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้จำนวน 41,459 ล้านบาท โดยเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) 10,059.14 ล้านบาท เทศบาลตำบล 6,934.73 ล้านบาท เทศบาลเมือง 4,604 ล้านบาท เทศบาลนคร 4,000 ล้านบาท พัทยา 544.65 ล้านบาท และกรุงเทพมหานคร (กทม.) 15,016.63 ล้านบาท

อัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างควรเหมาะสมกับท้องถิ่น

ขณะนี้ กทม. อยู่ระหว่างยกร่างข้อบัญญัติกำหนดอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างใหม่ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 มาตรา 37 วรรคหก และวรรคเจ็ด

การกำหนดอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างใหม่ดังกล่าวเน้นที่ดินประเภทเกษตรกรรม ที่มีการนำที่ดินกลางเมืองมาสร้างทำเกษตรกรรมจนได้รับฉายาว่าเป็น “เกษตรกรรมจำแลง” โดยตั้งเป้าจะบังคับใช้ภายในปีภาษี 2568 อย่างไรก็ตามก็จะมีมีการพิจารณาทบทวนอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างประเภทอื่น ๆ ไปพร้อมกัน

ทั้งนี้เพื่อให้การจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของ กทม. เป็นไปตามสภาพความเป็นจริงและสมเหตุสมผลทางสภาพทางเศรษฐกิจของที่ดินแต่ละประเภท

App “ทางรัฐ”

ทางลัดสู่บริการภาครัฐครบวงจร

ปัจจุบันหากเราได้ยิน คำว่า “ครบวงจร” “วันสต็อปเซอร์วิส” (One Stop Service) หรือ แม้แต่ “Total Solution” ซึ่งเหล่านี้นล้วนแต่เป็นแนวคิดที่ผู้ทำหน้าที่ให้บริการคาดหวังที่จะทำให้เกิดขึ้นได้จริงแก่ผู้รับบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าสามารถทำให้กลุ่มผู้ด้อยโอกาสนั้น เข้าถึงบริการของภาครัฐได้สะดวกขึ้น โดยไม่มีค่าใช้จ่ายและค่าเสียเวลาในการเดินทาง รวมทั้งหากให้บริการได้ทุกที่ทุกเวลา ก็ย่อมไม่มีใครที่กล้าให้การปฏิเสธบริการของภาครัฐอย่างแน่นอน..

โดยปัจจุบันไอเดียต่างๆ ดังกล่าวล้วนเกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม และสามารถใช้งานให้บริการได้จริง ด้วยนวัตกรรมความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ตลอดจนการพัฒนาการให้บริการประชาชนของภาครัฐที่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำงานของหน่วยงานซึ่งข้อตระหนัก

ที่สำคัญ คือ การที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีเหล่านั้นได้อย่างรวดเร็ว ส่วนหนึ่งต้องยกประโยชน์ให้กับสถานการณ์แพร่ระบาดโควิด-19 ที่ทำให้ประชาชนทุกกลุ่มทุกวัย มีโอกาสได้เรียนรู้การใช้งานและเข้าถึงเทคโนโลยี รวมถึงการใช้งานแอปพลิเคชันต่างๆ บนมือถือได้อย่างรวดเร็ว จากนโยบายการช่วยเหลือต่างๆ ของภาครัฐในช่วงสถานการณ์ดังกล่าว

ประโยชน์เหล่านี้นับเป็นผลพวงดี ๆ ที่เชื่อมโยงมาสู่การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีทั้งของภาครัฐและประชาชนในปัจจุบัน ทำให้เมื่อภาครัฐมีการนำเสนอบริการใหม่ ๆ ในรูปแบบดิจิทัล ประชาชนก็สามารถตอบรับเข้าใช้บริการและสวัสดิการที่รัฐปรับมาอยู่บนแพลตฟอร์มดิจิทัลได้อย่างรวดเร็ว

ทางรัฐ : ทางลัดเพื่อธุรกรรมออนไลน์ภาครัฐ ครบจบในแอปเดียว

หนึ่งในนั้น คือ การให้บริการของหน่วยงานรัฐผ่านแอปพลิเคชัน “ทางรัฐ” ซึ่งเป็นบริการภาครัฐในรูปแบบแอปพลิเคชันที่เกิดขึ้นและได้รับการตอบรับด้วยปัจจัยหนุนหลากหลาย ตั้งแต่ความพร้อมของผู้ให้บริการหรือหน่วยงานรัฐ ผู้ใช้บริการ คือ ภาคประชาชน เข้ายุคสมัยหรือทันสมัยการณที่ทั่วโลก รวมทั้งสังคมไทยล้วนปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัล อีกทั้งประเทศไทยยังมีพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2565 ที่เอื้อต่อการส่งเสริมรูปแบบการให้บริการบนโลกดิจิทัลอย่างลงตัว

โดยแอปฯ **ทางรัฐ** มีสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) รับผิดชอบเป็นผู้พัฒนาเพื่อให้เป็นแพลตฟอร์มในรูปแบบของแอปพลิเคชันที่เป็นพอร์ทัลกลางสำหรับประชาชน (Citizen Portal) รองรับไลฟ์สไตล์ดิจิทัลของประชาชนในยุคปัจจุบัน และเป็นช่องทางให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการจากภาครัฐได้ง่ายผ่านโทรศัพท์มือถือ มีจุดเด่นในการให้บริการจากหน่วยงานรัฐที่แตกต่างจากเดิม ในการพัฒนาให้เชื่อมโยงร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐอยู่บนแอปพลิเคชันเดียว ได้แก่ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) หรือ สพร. กรมการปกครอง สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) สำนักงานประกันสังคม และบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด

ปัจจุบันประชาชนสามารถดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน “ทางรัฐ” เพื่อใช้งานบนมือถือได้ฟรีได้ทั้งในระบบ iOS และ Android

โดยมีบริการของรัฐที่พร้อมให้บริการผ่านแอปฯ มากกว่า 30 รายการ อาทิ สิทธิประกันสังคม สิทธิหลักประกันสุขภาพ ข้อมูลเครดิตบูโร เงินอุดหนุนเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด หนังสือรับรองผลการทดสอบ O-Net ตรวจสอบทะเบียนราษฎร ตรวจสอบใบสั่งจราจรและชำระค่าปรับ ตรวจสอบเงินสะสม กบข. ตรวจสอบสิทธิรักษาพยาบาล รวมถึงบริการค่าน้ำและค่าไฟที่สามารถชำระผ่าน QR Code ค่าพิพาทภาคี ฯลฯ

ในหลายคนอาจจะสงสัยว่า หลายบริการที่ยกตัวอย่างมาสามารถใช้บริการผ่านแอปพลิเคชันของหน่วยงานรัฐที่มีให้บริการอยู่แล้ว แต่สิ่งที่แอปฯ **ทางรัฐ** ให้มากกว่า คือ การรวมทุกบริการที่เดิมประชาชนผู้ให้บริการจะต้องเข้ารับบริการผ่านแอปพลิเคชันของแต่ละหน่วยงานและเข้าใช้บริการได้ทีละเรื่อง แถมยังต้องโหลดหลายแอปพลิเคชันไว้ในมือถือ มาใช้บริการผ่านแอปฯ **ทางรัฐ** ได้ในทีเดียว ซึ่งถือเป็นจุดต่างและจุดแข็ง ดังนั้น นอกจากสะดวกในการใช้บริการพร้อมกันหลาย ๆ หน่วยงานของรัฐภายในแอปฯ เดียว ยังช่วยประหยัดพื้นที่จัดเก็บบนมือถือ ลดความยุ่งยากในการจดจำรหัสผ่าน เป็นการลดความยุ่งยากลงได้ทันตาเห็นด้วยปลายนิ้ว

ด้วยเหตุที่ตั้งเป้าไว้ว่า จะต้องเป็นการให้บริการของหน่วยงานรัฐแบบครบจบในทีเดียว แม้ปัจจุบันจะมีอยู่แล้วมากกว่า 30 บริการ แต่ก็ยังจัดว่าแอปฯ **ทางรัฐ** ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น เพราะแผนการพัฒนาแอปพลิเคชัน **ทางรัฐ** ในอนาคตนั้น ตั้งเป้าว่าจะขยายให้ครอบคลุมบริการจากหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐ เพื่อตอบสนองต่อการเข้าถึงและสะดวกของภาคประชาชนมากยิ่งขึ้น รวม ๆ แล้ว ประเมินว่าจะเพิ่มบริการอื่น ๆ ของภาครัฐเข้ามาเพิ่มอีกมากกว่า 100 บริการ

ทั้งนี้ นอกจากบริการจากหน่วยงานรัฐที่เป็นหน่วยงานกลาง ที่กระจายอยู่ในทุกจังหวัดทั่วประเทศแล้ว แอปฯ **ทางรัฐ** ตั้งเป้าที่จะเข้าไปเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของหน่วยงานท้องถิ่น อย่างองค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับหน่วยงานราชการและทำให้ประชาชนเข้าถึงบริการของหน่วยงานรัฐได้อย่างไม่ติดขัด ในทุกพื้นที่ เรียกว่าไม่ว่าจะเป็นภาคประชาชนหน่วยงานรัฐ เจ้าหน้าที่รัฐ ทุกฝ่ายจะก้าวทันเทคโนโลยีไปพร้อมกันโดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

ที่สำคัญการให้บริการไม่ได้เน้นแค่ความครอบคลุมบริการ ที่หลากหลายเท่านั้น แต่ยังพัฒนาบนพื้นฐานของการให้บริการ อย่างมีประสิทธิภาพ ครบถ้วนเบ็ดเสร็จ และทำได้สะดวกทุกที่ ทุกเวลาตลอด 24 ชั่วโมง ตามคอนเซ็ปต์ของบริการดิจิทัล

เมื่อการพัฒนาบริการภาครัฐปัจจุบันได้พัฒนาปรับปรุง เป็นเช่นนี้แล้ว ตัวชี้วัดความสำเร็จต่อเป้าหมายการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพนั้น หากจะให้หน่วยงานรัฐหรือแม้แต่ประชาชน เป็นคนตัดสินก็ดูจะไม่น่าเชื่อถือสักเท่าไร ฉะนั้นเกณฑ์ในการ วัดความสำเร็จของ **App ทางรัฐ** จึงหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่จะถูกนับเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย

ซึ่งล่าสุดในปี 2563 ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับว่ามีความเป็น รัฐบาลดิจิทัลเป็นลำดับที่ 57 จาก 193 ประเทศ ซึ่งปรับขึ้นมาจากอันดับที่ 73 ในปี 2561 และอันดับที่ 77 ในปี 2559

ดังนั้น การจัดอันดับครั้งต่อไป หากแอปฯ **ทางรัฐ** ทำให้เกิด ประสิทธิภาพในการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทยเพิ่มขึ้น ได้จริง คาดว่าจะได้เห็นอันดับที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น จึงจะนับเป็นความสำเร็จ ที่เป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดไว้ในการพัฒนาสู่รัฐบาล ดิจิทัล รวมถึงความเป็นดิจิทัลในด้านต่าง ๆ ของประเทศอย่างแท้จริง

ทำไมมือถือคนไทยทุกคนควรมีแอปฯ “ทางรัฐ”

1. เพื่อการเข้าถึงบริการที่หลากหลายของหน่วยงานรัฐ ได้ในช่องทางเดียวด้วยปลายนิ้ว

2. ประหยัด ประหยัด ประหยัด คำว่าประหยัดต้องย้ำชัด ๆ เพราะการใช้บริการของหน่วยงานรัฐผ่านแอปฯ **ทางรัฐ** จะช่วยประหยัดตั้งแต่ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ประหยัดเวลา เพราะปราศจากข้อจำกัดเรื่องเวลา ประหยัดทรัพยากร (ไม่ต้องใช้เอกสารกระดาษในการให้และรับบริการ) และประหยัดแม้กระทั่งพื้นที่จัดเก็บบนมือถือ เพราะรวมทุกแอปฯ ของทุกหน่วยงานรัฐมาใช้ในแอปฯ เดียว

3. สามารถติดต่อรัฐได้ทุกที่ทุกเวลา 24 ชั่วโมง ผ่านโทรศัพท์มือถือ

4. ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการของ หน่วยงานรัฐ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ด้อยโอกาส เช่น กลุ่มผู้ป่วยหนัก/ติดเตียงผู้สูงอายุ ผู้พิการ เป็นต้น

5. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงบริการหน่วยงานรัฐ ได้ง่ายและสะดวกด้วยการก้าวสู่ยุคเทคโนโลยี ขณะที่ รัฐนั้นได้พัฒนาความเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ทรงประสิทธิภาพ มากขึ้น

เนรมิตสวน 15 นาที กว่า 70 แห่งทั่วกรุง เพื่อสวนใกล้บ้านเป็นจริง

ประเด็นการมีสุขภาพที่ดีจะทำให้เรามีความมั่นใจและไม่เสี่ยงต่อการเป็นโรคร้าย โดยปัจจุบันกรุงเทพมหานคร ยกให้เป็นเรื่องสำคัญและเป็นที่มาของนโยบาย **“สวน 15 นาที”** ที่กรุงเทพมหานครรวมพลังกับเครือข่ายต่าง ๆ ในการเนรมิตพื้นที่ต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานครให้เป็นสวนพักผ่อนให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ โดยใช้เวลาเดินมาสวนดังกล่าวเพียง 15 นาที หรือมีระยะทางซึ่งไม่เกิน 800 เมตร เท่านั้น

สวน 15 นาที อาจเป็นที่ดินของกรุงเทพมหานคร ภาครัฐ เอกชน หรือรัฐวิสาหกิจ โดยกรุงเทพมหานครได้มีการพัฒนาพื้นที่เดิมที่เป็นลานกีฬา ทั้ง 1,034 แห่งในกรุงเทพมหานคร ให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่กระจายตัวมากที่สุดและเข้าถึงแหล่งชุมชนซึ่งเป็นหนึ่งในพื้นที่กลุ่มเป้าหมายของกรุงเทพมหานคร

ที่ผ่านมา กรุงเทพมหานครและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องได้เนรมิตพื้นที่สวน 15 นาทีไปแล้วราว 70 สวน อาทิ สวนเขตดุสิต ซึ่งอยู่บริเวณหน้าคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล สวนเขตดินแดง ดับเพลิงสุทธินาร สวนเขตวัฒนา ซอยทองหล่อ 10 สวนเขตพระโขนง ซอยสุขุมวิท 62/3 เขตบางขุนเทียน สวนเคหะธนบุรี โครงการ 1 ส่วน 4 เป็นต้น

ล่าสุด กรุงเทพมหานคร กับหลายภาคส่วนร่วมเนรมิต **“สวน 39 WATTANA POCKET PARK”** เพื่อปรับปรุงพื้นที่ทิ้งร้าง

ขนาด 373 ตารางเมตร บริเวณริมคลองแสนแสบ ที่ตั้งอยู่ท้ายซอยสุขุมวิท 39 เขตวัฒนา โดยพัฒนาให้เป็นสวนขนาดเล็ก มีโต๊ะ - เก้าอี้ หรือลานโล่งสำหรับให้ประชาชนทั่วไปได้ทำกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งมีเก้าอี้นั่งแบบกลุ่ม รวมถึงชิงช้าที่ออกแบบจากโครงสร้างเดิมที่ถูกทิ้งร้าง

การพัฒนาพื้นที่ในกรุงเทพมหานครให้เป็นสวน 15 นาที เกิดจากการผนึกกำลังของหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานคร กับผู้แทนจากองค์กรเครือข่ายสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยนวัตกรรมนันทราธิราช สมาคมภูมิสถาปนิกแห่งประเทศไทย สมาคมรุกขกรรมไทย กลุ่ม we!park และศูนย์ออกแบบและพัฒนาเมือง (UDDC)

อย่างไรก็ตาม กทม. และองค์กรเครือข่ายเหล่านี้เชื่อว่า **“สวน 15 นาที”** จะขยายครอบคลุมในหลายพื้นที่ในกรุงเทพมหานคร และเป็นสวนที่จะปรับภูมิทัศน์ และเป็นพื้นที่สีเขียวที่ประชาชนจะได้ใช้ประโยชน์ออกกำลังกาย รวมถึงทำกิจกรรมที่ชื่นชอบในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

ผู้ว่าฯ กทม. ขยายเป้าปลูกต้นไม้เป็น 2 ล้านต้น ลดมลพิษ-ปรับภูมิทัศน์เมืองกรุงให้สวยงาม

“โครงการปลูกต้นไม้ 2 ล้านต้น” เป็นนโยบายที่นำโดยผู้ว่าฯ กรุงเทพมหานคร (นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์) และหน่วยงานอื่นๆ เพื่อเป็นการพัฒนาเพื่อสร้างพื้นที่สีเขียวและกำแพงกรองฝุ่นทั่วกรุง โดยล่าสุด โครงการดังกล่าวถือว่าประสบความสำเร็จเกินคาด กรุงเทพมหานครจึงได้ขยายเป้าหมายโครงการจากเดิมปลูก 1 ล้านต้น เป็น 2 ล้านต้น โดยมีหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสื่อมวลชนให้การตอบรับเป็นอย่างดี

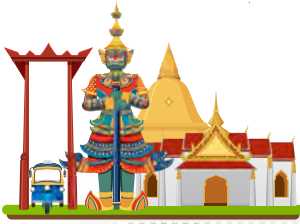
สำหรับโครงการปลูกต้นไม้ 2 ล้านต้นของผู้ว่าฯ กรุงเทพมหานคร มีประเภทและชนิดของต้นไม้ที่ปลูกกันหลายชนิด อาทิ ต้นชะแมบทอง ต้นหนวดปลาหมึก ต้นลำพู โดยได้นำไปปลูกในพื้นที่ในกรุงเทพฯ ต่าง ๆ อาทิ บริเวณโรงเรียน วัดสังเวช บริเวณวัดสังเวชวิทยารามวรวิหาร สวนเฉลิมพระเกียรติฯ 72 พรรษา วัดทองสุทธาราม ฯลฯ

“เป้าหมายที่แท้จริงของการปลูกต้นไม้ 2 ล้านต้น นอกจากเป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้ กทม. ยังเป็นการช่วยรักษาสุขภาพอากาศตามชุมชนและสวนสาธารณะต่าง ๆ ด้วยการกักฝุ่นมลพิษในเมืองกรุง และสร้างร่มเงา ดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และสร้างความหลากหลายทางชีวภาพอีกด้วย” ซึ่งนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ (ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร) ได้กล่าวแจ่มแจ้ง

ซึ่งล่าสุด (ข้อมูล ณ 29 กุมภาพันธ์ 2567) ปรากฏยอดจองปลูกต้นไม้อยู่ที่ จำนวน 1,641,310 ต้น โดยมีการปลูกต้นไม้ไปแล้วทั้งหมด จำนวน 846,627 ต้น แบ่งเป็น ไม้ยืนต้น 267,158 ต้น ไม้พุ่ม 416,155 ต้น ไม้เลื้อย/เถา 163,314 ต้น ในการนี้เป็นการปลูกโดยสำนักงานเขต จำนวน 684,517 ต้น สำนักสิ่งแวดล้อม 58,445 ต้น หน่วยงานอื่น ๆ ของ กทม. 5,255 ต้น โดยภาคเอกชน รัฐวิสาหกิจ 96,270 ต้น ภาคประชาชน 2,140 ต้น ทั้งนี้ ทางบริษัทเอกชนและสื่อมวลชนที่มีชื่อเสียงได้ร่วมกันปลูกต้นไม้ในโครงการหลากหลายราย อาทิ ปตท., SCG, CP, Double A, Central Group, แส้นสิริ, Thai PBS, THE STANDARD ฯลฯ

เรียกได้ว่าเป็นโครงการที่ผู้ว่าฯ กทม. และหน่วยงานภาครัฐและเอกชนร่วมมือร่วมใจกันทำสิ่งที่ดี ทำให้พื้นที่ในเมืองกรุงเป็นสีเขียว ดูดซับมลพิษและยังเป็นการปรับภูมิทัศน์ พร้อมทั้งส่งเสริมให้เมืองกรุงเป็นเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยวในสายตาคนไทยและชาวต่างชาติอีกด้วย

(ติดตามรายละเอียดเพิ่มเติมหรือร่วมบันทึกปลูกต้นไม้ได้ที่ <https://tree.bangkok.go.th/>)

กทม. จับมือเนเธอร์แลนด์ ร่วมพัฒนาเมืองเดินได้-ปั่นดี

“เมืองเดินได้ คือ พื้นที่ หรือย่านของเมืองที่จุดหมายปลายทางในชีวิตประจำวันของผู้คนอยู่ในระยะที่เดินเท้าถึงหรือประมาณ 500-800 เมตร”

“ส่วนเมืองเดินดี จะเป็นเมืองที่มีการออกแบบคุณภาพการเดินให้น่าเดิน เดินสะดวกปลอดภัย ความกว้างทางเท้าเพียงพอ ไม่มีสิ่งกีดขวาง แสงสว่างเพียงพอ สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเดินและความร่มรื่นของทางเท้า”

รศ.ดร.นิรมล เสรีสกุล ผู้อำนวยการศูนย์ออกแบบและพัฒนาเมือง (UDDC-CEUS) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้คำนิยามเมืองเดินได้ - เมืองเดินดี

สำหรับตัวอย่างเมืองเดินได้ - เดินดี ของกรุงเทพมหานคร ที่คุ้นตากันดี ก็คือ โครงการสวนลอยฟ้าเจ้าพระยา ที่มีการออกแบบเส้นทางเดินเท้า ระยะทาง 280 เมตร เพื่อรองรับผู้คนที่เดินเท้ามาทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างการนั่งพักผ่อน รวมถึงชมพระอาทิตย์ยามเย็น

ล่าสุด กรุงเทพมหานคร จับมือกับกระทรวงการจัดการโครงสร้างพื้นฐานและน้ำแห่งเนเธอร์แลนด์ ร่วมถ่ายทอดความรู้ผ่านโครงการ ในชื่อ “Alliance for Cycling and Walking Towards International Vitality and Empowerment”

(ACTIVE) ที่ให้การสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญจาก Dutch Cycling Embassy ในการนำความรู้จากเนเธอร์แลนด์มาร่วมกันหาแนวทางพัฒนาเส้นทางสัญจรด้วยจักรยานในเมืองกรุงให้เป็นผลงานที่จับต้องได้

โดยมีตัวแทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เข้าร่วมรับฟังภายในงาน อาทิ สำนักงานการจราจรและขนส่ง สำนักงานโยธา สำนักงานการวางผังและพัฒนาเมือง ผู้แทนกลุ่มจักรยาน และนักวิชาการจากมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมฟังกว่า 60 ท่าน

นอกจากนั้น กรุงเทพมหานคร ยังมีกิจกรรมต่าง ๆ ในการเสริมความรู้ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน อาทิ ศึกษาแนวคิดการส่งเสริมและการใช้จักรยานเพื่อการสัญจรของเนเธอร์แลนด์ การร่วมกันเสนอแนวคิดในการสร้างเครือข่ายการปั่นจักรยาน และการออกแบบระบบเครือข่ายร่วมกัน การร่วมปั่นจักรยานจากสถานเอกอัครราชทูตเนเธอร์แลนด์ มาয়งศาเล่าว่าการกรุงเทพมหานคร (เสาชิงช้า) เพื่อสะท้อนให้เห็นว่า แนวคิดการปั่นจักรยานในเมืองกรุงสามารถเป็นจริงได้

ในอนาคตเราอาจจะได้เห็นผู้คนสัญจรด้วยจักรยานกันอย่างปลอดภัยมากขึ้น และมีความหวังว่าจะได้เห็นสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการปั่นจักรยานในเมืองกรุงอย่างครบครัน

กทม. เตรียมขยายบริการ “Taxi คนพิการ” เดินทางจากบ้านถึงโรงพยาบาลสะดวกและฟรี

โดยที่ปัจจุบันกลุ่มคนที่ได้รับการดูแลและได้รับสวัสดิการด้านการเดินทาง คือกลุ่มผู้พิการ-ผู้สูงอายุ ที่หน่วยงานกรุงเทพมหานครได้จัดให้มีบริการรถแท็กซี่โดยเฉพาะเพื่อรองรับการให้บริการของ กรุงเทพมหานคร ภายใต้ชื่อ **“โครงการจัดบริการรถสำหรับผู้พิการและผู้สูงอายุที่ใช้รถเข็น”** หรือเป็นที่รู้จักกันในชื่อ **“Taxi คนพิการ”** โดยเริ่มต้นมีรถให้บริการจำนวน 30 คัน

ทั้งนี้ หน่วยงานกรุงเทพมหานครจะทำการมอบหมายกิจการในอำนาจหน้าที่ให้กับบริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด หรือ KT เพื่อดำเนินการตามแผนงานในกรอบระยะเวลา 4 ปี (ระหว่าง 1 ตุลาคม 2559 - 30 กันยายน 2563) และสิ้นสุดตามบันทึกมอบหมายในเดือนตุลาคม ปี 2565 แต่บริษัท กรุงเทพมหานคร จำกัด นั้นยังคงให้บริการต่อเนื่องและไม่มีค่าใช้จ่าย

โดยที่ปัจจุบันรถที่ให้บริการอาจเสื่อมสภาพตามการใช้งานไปบ้าง จึงทำให้มีรถบริการที่ใช้ได้ทั้งสิ้น 20 คัน และอยู่ในขั้นตอนการรับโอนรถ “Taxi คนพิการ” โดยมอบให้สำนักงานการแพทย์ จำนวน 18 คัน และสำนักพัฒนาสังคม จำนวน 2 คัน เพื่อกระจายไปยังโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานคร

สำหรับการให้บริการ **“Taxi คนพิการ”** จะให้บริการไม่เกิน 4 เที่ยว/วัน/คัน โดยจะต้องผ่านการพิจารณาจากบุคลากรทางการแพทย์ และผู้รับบริการจะต้องทำการนัดหมายขอใช้

บริการล่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์ โดยเปิดการจองในการใช้บริการในวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2567 ที่ผ่านมา โดยสามารถจองผ่านระบบทาง Line หรือโทรศัพท์มายังศูนย์ข้อมูลของสำนักงานแพทย์ได้อย่างสะดวก

ในอนาคต กรุงเทพมหานคร เตรียมขยายการบริการ **“Taxi คนพิการ”** ไปยังกลุ่มเป้าหมายรอง เช่น ผู้พิการที่ต้องการเดินทางไปยังสถาบันสิรินธร (สาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี) และผู้ประสงค์จะเดินทางไปติดต่อสถานที่ราชการ สมาคม หรือมูลนิธิ เป็นต้น โดยหลังเปิดให้บริการกรุงเทพมหานคร จะรวบรวมข้อมูลประมาณ 3 เดือน เพื่อปรับปรุงการให้บริการ ขณะที่จำนวนผู้พิการและผู้สูงอายุก็มีจำนวนมาก โดยจากตัวเลขที่โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า มีจำนวนผู้พิการ 5,000 คน และจำนวนผู้สูงอายุที่เคลื่อนไหวลำบากประมาณ 100,000 คน ซึ่งถือเป็นตัวเลขที่ค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตาม ผู้พิการและผู้สูงอายุถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งกลุ่มคนที่ควรได้รับการช่วยเหลือและทำความเข้าใจให้กลุ่มผู้พิการและผู้สูงอายุรู้สึกว่าตนเองไม่เป็นภาระของสังคม แต่จะต้องส่งเสริมทำให้พวกเขารู้สึกเป็นคนสำคัญที่ได้รับการช่วยเหลือและเข้าถึงการบริการเดินทางจากบ้านถึงโรงพยาบาลได้อย่างสะดวก และไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ในการใช้บริการของรัฐ

"เมืองน่าอยู่" (Livable City)

9 ยุทธศาสตร์ การพัฒนากทม.มหานคร

โปร่งใสดี

ประชาชนตรวจสอบได้

ปลอดภัยดี

สร้างแผนที่จุดเสี่ยง จัดตั้งศูนย์สั่งการ

เดินทางดี

ระบบจัดการจราจรอัจฉริยะ (ITMS)

สิ่งแวดล้อมดี

เพิ่มพื้นที่สีเขียวและลานกีฬา

สุขภาพดี

เพิ่มทรัพยากรในศูนย์บริการสาธารณสุข (ศบส.)

เรียนดี

เล่นหรือเรียนได้ในวันหยุด

เศรษฐกิจดี

ปั้นเศรษฐกิจสร้างสรรคทั่วกรุงเทพฯ

สังคมดี

การมีส่วนร่วมของประชาชน (participatory budgeting)

บริหารจัดการดี

ให้ประชาชนร่วมประเมิน ผอ.เขตและผู้ว่า
สร้างอาสาสมัครเทคโนโลยี (อสท.)

กรุณาตอบแบบ
สำรวจความพึงพอใจ

www.bangkok.go.th/fic

ศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการคลัง
และการลงทุนของกรุงเทพมหานคร FIC

Bangkok Economy

ศูนย์ข้อมูลเศรษฐกิจการคลังและการลงทุน
ของกรุงเทพมหานคร
สำนักการคลัง กรุงเทพมหานคร
Fiscal and Investment Information Center of BMA
โทร. 0 2224 1916 โทรสาร 0 2225 1945